

855

№ 855-

Paryzanka

Komedyja w 4. Aktach niemieckiego
przetłumaczona przez Jana Asnikowskiego

Art. Dram. we Lwowie 1843.

Osoby.

Karimierz Wisłogrodzki, Pułkownik.

Pani Łdziejowska, wdowa po komisarzu wojennym
jego siostra.

Malwina, jej córka.

Leontyna, jej naścielbica.

Edward Dorancki, Baron.

Tomasz Rybenka, stary negocjant w służbie Pułkownika

Weronika, służąca Pani Łdziejowskiej.

Komissant.

Scena pierwszych 3. Aktach w Warszawie -
ostatni zaś odbywa się w Pałacu Pułkow-
nika na wsi. -

Akt 1^{szy}

Scenarz wystawia pokój bawialny w domu Pani
Korzejewskiej - elegancko umeblowany.

Scena 1^{sza}

Leontyna - Malwina.

P. Leontyna przy stoliku po prawej stronie, ubiera
białą suknię balową w kwiaty, która przewieszona
na krześle - po lewej stronie przy stoliku siedzi Mal-
wina także nad suknią balową.

Leontyna.

Ach! co za bestialskie rój!... na pierwszy rzut oka za-
raz poznaj można że się w Paryżu robione... co za lekkość
i takie zapachy!... ręce naszyte wólek ani się wstanie coś
podobnego utworzyć!...

Malwina.

Leontyno! Ty jesteś bardzo niewdzięczna względem
swoich rodziców!

Leontyna.

Rodaczek! rodaczek!... ha ha ha!... także gminne wyrażenie!...
Tam jest moja ojczyzna!... gdzie mogę użyć się, myśleć, czy
i kochać!... miałam lat 10. i tak mnie niebożych ojciec za-
wodził do Maryzi... Ach!... we francji tylko się umięja! /cia-
gle sukna zabrudzona! /co za szkoda! że mój papa umarł
i nie zostawił mi żadnego majątku!... Moja ciocia ukło-
nęła w Maryzi bawitami, smutnymi miedzianymi,
siedzącymi, że 400 franków kłosem od ojca rocznie pobierała...
nie dorzucił mi więcej po jego śmierci. Ach!... co to była
za ciocia!...

Malwina.

Mnie się zdaje... że nasza kuba matka wynagrodziła
ci się straciła.

Leontyna. /niezważając na Malwinę/
Przebrała ją tylko widzieć w salonach!... co za postawa!...
takie ruchy elegancie!... Ach Malwino!... powinnaś być
nademna wplewać!... co ja utraciłam!... Ty prawdziwie cie-
lesz godna pozalowania... czego się ty w Warszawie nauczyła?...?

Malwina. /która często wygląda odnem!/
Ciebie możesz być zupełnie spokojna...

Nem wprostocie sta mnie chlaba.

Ze oddycham na tej ziemi.

Wszędzie dobrze na tej ziemi siostra luba —

Leż najmilej między swemi! —

Leontyna. / spogląda na nią z politowaniem
i wstrząsa ramionami. /

Chacun a son goût! — / hierze subnie wrzeka! / Ale nasz
Wujaszek przecież jest gadny hochania Etouardi! — gdyby
nie on, byłobyśmy zmuszone na balu maskowym tan-
cować w kawałkach Warszawskiej fabryki. —

Malwina. / mierzai się. /

Ach! co by to było za nieszczęście! — wiem że i nasi polscy
Akcjorze mi wguście tobie Leontyno... wolataliś chętnie
pojrze do tancerzy z jankim francuzdini Lafleurem, niż
znaszonym porządowym młachćcem!...

Leontyna.

Livone! Ty jestis d'etistable! Tak!... Tak... najmniejszej
delikatności... najmniejszej oglady nie masz między wa-
szemi prostakami, którzy niedawno zwiapanów powylażili!

6. Malwina śmiejąc się:
Zapewne!... na przykład: ów hrabia Szexerowiejski... na od-
balu... stugo ztoba rozprawiał - wasza rozmowa leknie ta
nawet miłością... lecz gdyś zaczęła krytykować rodaków
porzynać ich ościelki i nie chciał ich znać więcej.

Leontyna. z nazwiskiem państwa:
Malwino!... znać że wtobie płynie krew miokrzesa-
nych przodków - bo nie masz najmniejszej grzeczności
sta Maryjunki!...

Malwina. z białą ią za rękę:
No... no... niegniewaj się Leontyno!... ale zawsze to nie
dobrze, iż wiesznie ganisz naszych rodaków!... chociażem
przekonana, że kręć twoje jest wolnem od tego zarzutu!
Na dowód... przytożę ci Barona Doranickiego!... Cho!... na
wieszorze u Mezesowej dobrzem was oboje uważała! -
z przyjaznym uśmiechem: Leontyno!... bądź rozsądna!...
jestem młodsza od ciebie!... przecież mogła ^{nie} powziąć twoja
twoja przysłość!... pamiętaj, że młodość trwa krótko!...
pamiętaj na stan i sławę twoją!... będziesz kiedyś matroną.
Na, ... gdy...

7.
Leontyna.

A! ha! ha! Delicieux! zupełnie takbym twoją matkę
styżę! pharman! charman!... mogłabyś wybornie za-
stąpić naszego proboszcza pod czas kazania! cha cha cha!...
ale cicho!... styżę sentent konia... f. biegnie do okna. / Ach!
to on!

Malwina. f. przywo.

Nasz Wujaszek!

Leontyna. f. patrzeć ciągle na ulicę.
O!... gdzież... Baron Dorancki. f. szle całusy zusmi-
chem na ulicę, i macha chustką. / Jak galopuje! Ach!...
co za widok czarujący!... nie masz mi piękniejszego
całk mężczyzna na koniu! iaka siła! iakie ramię
abławia się w jego twarz!... iaki zar wotku!...

Malwina. f. przerywa jej.
Wstydz się Leontyno!... iak może dziewczyna o mężczyz-
nie tak rozmawiać... to nadto po Maryżku!...

Leontyna. f. odchodząc od okna.

O ty smieszna istoto!

Malwina. f. idzie do okna.

Jedenasta wiec. jak widzę Wujaszek nieprzyjedzie dziś
do miasta.

Leontyna. p. bierz znowu suknie!

Niech sobie gośtanie przy swoich sukniach i garniach!... Ma-
my już od niego kwiaty... na coż on nam potrzebny!
Dziś należy tylko myśleć o balu maskowym.

Malwina. p. zmatem westchnieniem!

Tobie może... ale ja wolę być dziś w ogrodzie.
Wioszka mi wsiadła balowej. To jest prawdziwym spa-
kinstwem w maju między czterema murami, wzdłuż
od lamp i świec tańcować, wtenezas, kiedy własna Wio-
szka można cieszyć się widokiem gwiazd tysiąca
i piście się śpiewem stowików. -

Leontyna. p. biegnie do niej!

Na miłość Boska Malwino!... czy enowu moralny?...
cis - czy niedziś!... tylko niedziś!... Dziś musimy
przypomnieć Kontradansę - a jutro rano będzie stukać
twoich napomnień. - p. całuje ją śmiejąc! Lalala!
stawaj Malwinko! stawaj! p. Malwina zmuszona do tan-
ca - usmiecha się mimowolnie - obie Tanieza kontra-
danse - Leontyna mówi śród tańca! Bosko! wybornie

9.
i tak schoda!.. prawdziwie iak na Polska Ziemowyrne,
masz wiele francuzkiej gracyj..

Siena 2²

Tiz i Pani Zdrojewska.

Zdrojewska.

Ziemowyrta. Ziemowyrta... czyście głowy potraciły?
wszak wieczor będziecie tanowały do upadłego - chie-
cież mi jeszcze ten dom spokojny przewracacie do góry
nogami?....

Leontyna.

Niegniewaj się kochana mamó!.. Malwina była tu
zbyt sentymentalna... ja zaś chiałam ją włożyć humor
wprowadzić, niewiedziatam innego środka iak tylko
przez taniec wrócić ją do rozumu.

Zdrojewska.

Ach! to jest bardzo stary środek!.. wszak ty ustawiez-
nie tanujesz - a dla tego braku ci rozsądku..

Leontyna. p. Klania się nisko i całuje.

wreck! Ach mamó!.. ty mi zbyt poklebiasz!

Zroszewska.

Malwina!... będzie mi towarzyszyć do końca. Malwina
na odchodzie! Postukaj mnie moje dziecko! Two postę-
ki które ty dobrym tonem nazywasz, co dzień mniej
mi się podobają zachowania. Jesteś piękna, Leontyna
stania się! malżona, masz gust wykształcony, tan-
czysz jak anioł... malujesz dosyć pięknie, mówisz franc-
cuzerską salonową... śpiewasz jak Pasta lub Malibran.
Je wryłkcie doskonałości przy stuliznaczym posagu
byłyby prawdziwym uszczęśliwieniem dla przyszłego
malżonka; lecz gdy... daruj mojej złości! gdy nie
nie masz prostej gładkiej twarzy i figury.... a iestes
tak lekkomyślna i płocha, że gandeisz reka zainego i
porzuciwego ezłowika... piękność zniknie... twoe talenta
zostana wuldrycin... i osiedziesz na korzu... pomnij że
za kilka dni skończysz lat 24.^{ty}...

Leontyna. / przerywa. /

Co mówisz Ma mo!... mnie się daie że mam dopiero 19.

Zroszewska.

Daruj moje dziecko... Ja musze otem lepiej wiedzieć. -

Miałas lat 10. Kiedyś cię nierozróżniały zjawy zawięte do
Paryża... kwitł on za przykładem zepsutych obywateli,
którzy europejskiecytę przedstawia nad swa rodzinna
ziemię - sadził że byłoby Paryż dać rozum i talenta!
Chłód moje dziecię! 12 lat bawitas u fiołki - a dwa się
koniecznie i tak do mnie wróciłaś! Summa Summarum
24 lata! Pras, ezas! droga Leontyno ahys za maż
poszła. -

Leontyna.

Moja fiołka w Paryżu przez lat 8. wrzyskim ma-
wiata, że mam lat 16. Ona mi codziennie opowiadała,
że dziewczyna nigdy niepowinna mieć lat 20^{tu}, i
że żaden dobrze wychowany szlowski, nieodwary
nie mówi o latach pięknej Damy - Si mama! to
jest Mauvais genre!

Zdroiewska.

E... co tam... ja nie należę do klasy tytek... Których
ty nazywasz ludźmi dobrego tonu... Ja nie tytko
lekam o twoja piękność... i... daruj... że ci prawdę
powiem... o twoja stawie. Chciał wrzyskim swoim go-
majom same potłocić. Offan Błyst Kupiła - prosi
mnie

12.
mnie, alym roztrzygnęła los jego. O! list który mi
przysłał. f. oddaje jej! Maż ten zaćny eptowiek strzy-
mai wienie grochowy?

Leontyna.

Już go dawno strzymał!... Matko! przez miłość Boska
ty, która pochodzisz ze znatomitej familii, której maż
pobrył wtrajw zastugi, ty mnie chieśz oadzić za sto-
tem kramarza, alym mierzyla na łokcie jego Nowy
i nieruwniejsze się Matko na samą myśl o takim
Ma mnie mażw!

Zrozjeńska.

Zaćny odywale!... poważny ad całej Warszawy!

Leontyna. f. śmiejąc się!

Zaćny odywale! kupię zbratowskiego przedmiescia
który nawet po francuzku nie umie!... nie hocham
Matko!... choćym pojutrze 34. lat miała - przecież go
niewzme!...

Ściana 3^a

Też - Malwina - później Mulbrownik.

Malwina. f. wygada!

Mamo! siostró! (który deuse stane ty przed naszymi

Domem - Wujaszek przyjechał!

Łdziejewska.

Dziwczyno! Bóg zloba! iakżeś mnie przestraszyła...
rozumiałam że się dom pali?

Leontyna. / ironicznie: /

A iam myślała, że się jej korbanch udażat!... a...
propoz... Matko... Malwina by mnie mogła uwolnić od
Mama Batysta - sta mi się luytły on wybornym mężem.

Malwina. / patrzy na nią z ostupieniem: /

Łdziejewska.

Zaszrejt to sta każdej Panienki dostac podobnego meza.

Pułkownik. / wchodzi - iest w mundurze

mundurowym - czapka wojskowa - wsta piezka orderowa
przy guzikach - ma około lat 50. /

Otoż jestem! Dzień dobry dzieci!....

Leontyna. / biegnie do niego i rzuca mu

się na szyję: /

Nie dobry Wujaszku! Sta czegoś tak późno?

Łdziejewska. -

Sadziłam że brata niezobaczym dzisiaj w Warszawie. -

Mulikownik. p. do Leontyny:

Czy kashnita's bezemnie?

Leontyna. p. pomieszczenia:

Jak można się do pytać?

Mulikownik. p. całuje ją w łot:

No... no... niegniewaj się bracie, - kto myśli o łot mas-
kownym, nie myśli zapewne o starym Wujaszku?...

Malwina. p. która stała od wnijsia

Mulikownika zupełnie roztergniona:

O takim Wujaszku jakim jest nasz dobroczyńca, powinniś-
my zawsze myśleć. -

Mulikownik.

A... i Malwinka tu?... jak się masz moje dziecko?... Ale
coż tobie pani siostra?... jesteś tak poruszona!...

Łdziejewska.

Niestety!...

Mulikownik.

Cóż się stało?... może niechcesz wziąć dziewczęta na
bal maskowy?

Łdziejewska.

Możliwym się oprzeć Leontynie?... ona by mi dom-
cały zburzyła!... ale nie o to dzie... ona nie chce
pijść za mąż!...

Multhowich. p. który zajęty był ciągle

Leontyna - oddała się od niego raptownie!

! Za mąż?... na Bomby Saragossy!... i za mąż?!

Łętojska.

Za kupia Pana Batyst!

Leontyna. p. śmiejąc się.

! Ale ja go nie chcę - atój i wszystko!...

Multhowich.

Niech się go?... bardzo rozsądnie!... Tak pięknie ukształ-
cona Hanna - i Bohater Młody!... Dobrze czynisz
Leontyno!... Ja bym to samo urobił! p. do Pani
Łętojskiej! Dziecko jest jeszcze młode!... Długo czasu.

Łętojska.

! Ale bracie - po jutro będzie miała lat!...

Leontyna. p. zakryta płócią przerywa

matkę! Proszę matkę... mówmy o czym innym... i
o Wujaszku?... nie nam dziś nieprzyniosłeś?

Multhowich.

Na bomby Saragossy... takem was zarowił iż bym się
leżał pokazać zprożnemi rękami! Hala! Tomaszu
benko!... gdzieś się bawi ta zdemontowana haubica.

Ciż sami - Tomasz.

Tomasz. f. obławowany rozmaitemi pu-
delkami - a w rękę nusię i bukiety obwinie w spodu
papierni: O! jestem pułkownikiem - obławowany jak
kon Andaluzyjski.

Mułkownik.

Aa ha ha!... piękne zatrudnienie dla staro-
 sa! f. bierze od niego pułk - jedno daje Leontynie, dru-
gie Malwinie: Proszę!... są to francuskie fraszki z pa-
filanów! f. daje bukiet Marceji: A to... bukiety... z mego
ogrodu... może się przydadzą na bal dzinżjory?...

Mami Łętojska odchodzi do gabinetu na prawo -
Tomasz śmiechem.

Leontyna f. zachwycona kwiatem
Drogi Wujaszku!... ty jesteś charment!... wartes' na
grady f. całuje go: Mułkownik f. uradowany:
Na komby Saragossy... oto mi nagroda... f. dobywa
dwa losy loteryjne z kieszonki: Kto wie co czeka jedną
zwas moje Munny!... natrzeć... to są dwa losy na

7.
Klasyczna loterie - idna zwas może wygrać 200,000 -
złotych lub wielkie dobra - p. do Leontyny: Wyhierzaj!

Leontyna.

Oho Wujaszku... nie tak raptownie! trzeba się na-
myśleć - p. waha się / Bydź - albo nie bydź!...

Mulikownik.

Bierz!

Leontyna.

BIBLIOTEKA TEATRALNA
Własność Gminy m. Lwowa.

Zaraz!... zaraz!... to nie tak łatwo zagarnąć 200,000
złotych....

Mulikownik.

Zagarnij los wprzódz -

Leontyna. p. zamysła oirz:

Fortuna zawsze jest ślepa!... p. bierz los patetycznie:
Mam już! p. syta: 6,666. to jest osobliwy numer!...

p. chowa bilet za gors:

Mulikownik.

Weź i ty los swój Malwinko!

Malwina. p. która sala zamysła na:

Ja... czemuż go Wujaszku obie nie zabrymasz?...

Mulikownik.

Bez ceremonii - ja mam więcej jak mi potrzeba, kary.

Malwina. f. bierze to i kładzie go obok
nie do worka: f. Dziękuję ci Wujaszku!

Leontyna.
 Co? ty niepatrzysz jaki maż numer?...

Malwina. f. spogląda na Mulkownika:
 A to na co? nigdy nie miałam prześicia!...

Łozewska. f. wraca wzajem i kapitus
 Bracie, pozwól mi Twego powozu - przed obiadem po-
 stawiłam być z Malwiną wchodzić f. Przyja-
 a teraz już dość późno....

Mulkownik.
 Chetnie!... więc tycho z Malwiną idziesz? a Leontyna?

Leontyna.
 No widzisz Wujaszku... ja mam jeszcze wiele zatrud-
 nienia z ubiorem balowym; przeto....

Mulkownik.
 Dobrze! dobrze!... więc zostana ztoba - Do widzenia nie-
 tro - f. Pani Łozewska i Malwina odchodzą: f. Przy-
 jemnie będzie dziś upalitem, niezapłodziliby mi i tak
 przestaska - f. siada:

Leontyna.

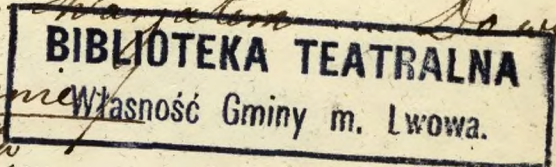
Co za szkoda, żeśmy dla Wujaszka nie nieprzygotowali
wszystkiemu winien być szerszy. Ale wiesz co Wujasz-
ku... Szewo niedaleko... Tam ziesz wyborne śniada-
nie!... a przechadzać koło filarów... dobry... stółki nie-
opracowany Wujaszku wstąp do jubilera... i kup mi
parę kulezyków... wiesz dobrze jak nas mama krótko
brzyma, a moi kulezyki już znowy wychodzą...

Młotkownik. f. bierze ją za rękę i zogniem
wozcy spogląda: /

O... ty ty!... pochtebnisio!... cożbym ja Tobie odmówił?
gdybyś nawet żądała nie tylko kulezyków - ale krowi
mojej... mego rycia!... oddałbym ci chętnie!... Ach ta
razka!... słuchaj Leontyna... słuchaj mnie Amie-
liu... f. Leontyna odskakuje od niego przestraszona:
Na bomby Saragossy!... czegoś odemnie niekwasz?

Ja ile niemysłatem... to tylko zjad pochodzi... że
Twój stary Wujaszek jest... Marjatem? Do wi-
dzenia! - f. wychodzi spiesznie

Scena 5.

20.
Leontyna: p. sama... spogląda za nim przez
okno: "Słuchaj mnie mój aniele" - no nie... ożemże
to myślał wujaszek? p. zamysła się nieco - Władzie pa-
nie na czoło - mój się i biegnie do okna: / oż to jest
Matka języcz przed Bogiem? rozprawia z odzwier-
nym... czy dziś wcale nie odjedzie?... Aha... wychodzi
Milkownik - siada do powozu... Wybornie! - Słuzi
zabawia jak zwykle! p. słychać stukot powozu: /
o!... jakże róża... co za konie! jaki ekwipaż!... pięk-
niejszego nie ma w Warszawie! p. wraca do okna i
przechodzi się zamysłona: / Dobra i pałac Wujaszka
sa najwspanialsze w całej okolicy... jest Millionowy
hm hm!... już go mam!... odemnie zaley ludzi pa-
nia cała zeba!... Wujaszek mistrz samy!... i chociaż
był w Warszawie... w Madrycie... p. pokazuje palcem
na czoło: / brak mu... brak mu czegoś... Wszak
to się zwiekiem dzieje!... a może fatalne lat 24...
hm!... mama miała rację... Trzeba pomysłu i męża

! : słychać dzwonięcie. / Ha!... to on! / : chęć iść ku drzwiom. /
Zwolna Leontyna!... zbliżyć się rozstrzygnięcie Twojego
losu?... Tak - dziś wrzyskować musi się zakonnicę!.. Edward
jest zainteresowanym!... Ja zły brat dla niego... mu-
szę finalnie przekonać się o jego zamiarach... i jeżeli
on mnie opuści... wiesz... ! : zwestchnieniem. / Zły był ty
ten Wujaszek nie był tak słabym, i nie lekceważył polską
parafian'srezygnacja... ! : rzucić się wkręcić i zastać na twarz
! : rękami. / O Boże! dodaj mi siły!

Słona 6ta

Edward i Leontyna.

Edward. / wsadza głowę przez drzwi.
Czy sama?... Tak... sama i zamknięta i tak niedo-
biegnie do Leontyny chwytając ją za rękę i całując. / Leon-
tyna!... jakżeś dziś blada?

Leontyna. / argwa się zhorzela i mówi z smie-
chem. / Klamstwo!... jestem zdrowa i rumiana, jak kwiat
miłości... jak promieniona róża!...

Edward.
To prawda!... ale, czasem ~~coś~~ stworzona kłopotami!...

Leontyna.

Ale ty Edwardie... jesteś wieściu młodym?... musisz
znowu grać przez nod całą?

Edward.

~~Prawda~~ mówisz Leontyno - nasza moja zmniejszyła się
o 100. dukatów, które mi ^(Król) faraon zabrał dzisiaj nie mogę

Leontyna.

O niegodziwie!... nieprzyjemneś że mi Pan pozwodzi

Edward.

Nie grać więcej włości... to prawda... ale ^{Tego Król} ~~nie wolno~~ ^{nie wolno} ~~faraon~~
nowi trudno się oprzeć.

Leontyna.

Nie dobrego!...

Edward.

A ty piękna ^{Dama} ~~Leontyna~~ ^{ory} ~~możesz~~ się oprzeć prawdom
sukni balowej, możesz się oprzeć kontradansom? -

Polillonom?... Walcom?... ^{imi to} ~~my~~ oboje mamy gust my.
Kształtomy!...

Leontyna.

Tak... Pan Baron zawsze żartuje, jak ze mną, tak
i z mojem wujem!... Edward.

Dobra, Młoda, stołba, ubóstwiona Leontyno... coż to
się ~~stało~~ ^{działo} dzisiaj?/: ciągnie tu sobie adorującą

nie Leontyna: / Co widzę?... try?... na honor!... prawdziwe try!
nie kulturalne?... Ach! c'est fort! pardonnez mon bijou
! kiesz jej chustka zrebku i oćiera try: / Pozwól mi Leon-
tyna!... alym te chustka wiesznie nośić przy mojem
sercu... ^{te chustka, skropiona Twoimi} ~~jest ona skropiona swymi gorącymi łzami!~~
Pochowa chustka w zanadrze: /

Leontyna.

Chrup! zawsze żartujesz!... co dowodzi - że mnie nie
kochasz więcej.

Edward. / Stara się zwrócić i tu sobie: /

Leontyna!... spojrzysz choć na mnie!... / spozostęga
los za jej gorsem: / Ha!... teraz pojmyż... pani
zubasz kłótni... chcesz się mnie pozłyc'!

Leontyna. / zdziwiona: /

Pan od zmyśłów odchodzi! -

Edward.

Tak jest... gdyż widzę ^{pewien Drogę} ~~pan Drogę~~, który wtem swie-
tem ukrywasz miejsców. / pokaznie na gors: /

Leontyna.

A... Panie jak uważam za drobną?... O! zapewne!

24.
to jest rzecz zbyt kosztowna... jest to podarunek Wujas-
ka!... i wart między rodzinami braćmi 200,000. złotych.
Powiedzieliśmy losy gorsze i podnosząc głowę mówię:
jest to los klasycznej Loterii, który mnie czyni
zdzieristką znacznych włości!...

Edward. P. mówi się:

No! tak podobnego rywalu nie mam potrzeby się
obawiać - ~~a zatacza klęby flama przepięknie!~~

Leontyna. P. wracając do dawnej rozmowy

O! tak... Opan szukał wybiegów... zwracał naprzeciwko
mnie do innych przedmiotów... bo nie miał mi się
odpowiedzieć! Opan widzi try moje... a przecież nie
grawasz się zemnie obtudzić!...

Edward.

Jakto?... Serio. ~~mówię~~ Pani ~~serio~~ ^{mówię?}... prawdziwie osu-
piatem... piękna Leontyna, wychowana w pań-
szczyźnie z panien sentymentalnych, na które
usłach wieczny uśmiech przełykał, dziś tak nagle
się zmieniła... Leontyna... która mogła nazwać się
oryginalem płci swojej, dziś ni zład ni zowad sta-
ła się tak ~~zain-~~ prozaiem?... Pani! ~~ty~~ znasz

moje mate błędy... bez których obeszł ^{się zadowolonym} ~~nie mógł~~...
sporodem, płoty i niemogę... ^{ale} ~~nie~~ dla
a przez które stawy mej menażerii... czyli ~~nie~~
^{nich} ~~nie~~ zastępuje alibi mnie dreczyła ^(tak) poziomem niezuciem
iem jest... Osi. do rudieczności
~~zardoscia~~... C... niejedno już więcej moja ułaskawio-
na Leontyna! Skrom tylko dostrzegł że swój wuja-
szek stary z Mama i ta nudna Melwina odjechali
z miasta, natychmiast przybiegłem pomówić z toba-
gą od samego rana, jak orzeł w stronę, tak ja wpatry-
wałem się w twoje okno... ^{czekając} ~~czekając~~ twój z nabr-
ach Leontyno!... tyle mam z toba do pomówienia!

Leontyna. z zardoscia:

Coż mi masz powiedzieć Cowardzie? - O! mów! mów!
gdzie przysięgam słuchać cię po raz ostatni! Coż mi
masz powiedzieć?

Edward.

Po raz ostatni? przerażasz mnie Leontyno! Jesteś
to prawda?

Leontyna. z kładzie rękę na sercu:

Święta prawda! niech już stulecie kochać Pana...
niech już stulecie mojej stawy narażać... Daj mi dowody
żeś jest godzien tej ofiary? daj mi dowody że mnie kochasz
szczerze? -

Edward.

O! przegrzgam
O... na nieba ^{przebiegiem} przegrzgam, że żadna zpleć twojej nie
może nie porzucić, alym ja kochał ^{z takim} zapamię-
ta moja droga Leontyna...! Kłecha u jej nóg! Ty jsi
też moim wrzyskiem... sercem... duszą, ^{amulet} moim
całym ^{moją istotą} miłose moja do ciębie natęż! -

A więc?

Leontyna. p. iżwo porzekiwaniem:

Edward. p. Kłeczaj cięagle:

Cóż?

Leontyna. p. żimno:

Cóż?... no...

Edward. p. składa ręce domniemnie:

Cóż dalej mój Panie No! i cóż?

Leontyna. p. żimno:

Cóż dalej mój Panie?... Jakże koniec tej miłości?...
Kłniesz?

Edward. p. wstaje:

Ta miłość ^{ma} trwać ^{coś} wciennie... muszę mnie
kochać Leontyna. - Leontyna.

Ja też tak czynię... Kocham cię Edwardie... ale co
potem?...

Edward. p. obejmuje ją:

Czegoż nam więcej potrzeba? nie jesteś mi już potrzebna

Leontyna. p. wyrywa mu rękę ze

ze złością - stoi czas niejaki w milczeniu - nareszcie
mówi cicho - lecz zimno: / Coż wyśmienicie znasz tych
stomuchów?... czy nie potracimy?...

Edward: / pociąga krawat do góry /
Czula Leontyna! ^{byłasiś w Paryżu} jesteś Maryśką, jesteś piękna
jak Aniot, a czynisz mi tak prozaicznie, ~~tak gwałtownie~~
zapytanie?

Leontyna: / zimno: /
Co nie tyjez honoru i stawy... bardzo prozaicznie ~~zapytanie~~
~~ze~~ ze mną postępujesz. Może Baronie! czyś upływa...
sarej że ci powtórze zapytanie: jakżeż konieć tej
miłości?

Edward: / Przyznam ci się że
dość mało ^{się} nadtem się zastanawiałem... niemy. Natem
nigdy alys ^{mi zadawała podobne pytania} ~~czegoś podobnego~~ zadawała awamnie! -
Tęsknisz, drzisz, ^{ale kiedy, koniecznie chcesz} ~~ty dasz~~ jesteś w szeregu ludzkiej huma-
ne... ~~wzrost mój wstrząsane obrotu!~~ ~~badamy~~
wielu oboje szeregiem. Powiedź mi... czy twój nie-
boszyk Napa dużo zostawił pomiędzy? -

Leontyna:
Iyle, ile matka moja potrzebuje na woję i utrzymywanie,
nie mebardzo

28. - fortki zas jej niemaja innego kapitatu, moze
czutych serc, i dobrej opinii...

Edward. /: calnie ja wrzecz, i mowi zatar-
kosciaw: /: czy tak? ... Hm! Moj ojciec zas umiera-
jac ... zapisal wszystko miodrym braciom - m-
zas tylko przeznaczyl niewielka roczna pensyi -
Jestem wprawdzie wyborczy chlop... otwarty i pel-
honoru - ale jako Ekonomik ... niewartem i pelag-
Stugi rosna codziennie, a dukaty ulatuja iak bocia-
ny do cietych krajow! ... Tak Leontyna! ... Kocham
cie zapamiatate! ... Ale niemoze uzy nie cie Baro-
nowa, - ^{bo niemozemy nawet zmierz} ~~niezadowolonym nawet tej myslci ... alym~~
^{ktadyś mial porzucenie} ~~cie porzucenie miedzy~~ do niedostatku! -

Leontyna. /: drzacym glosem: /
Odpowiad: Pana jest szepera ... a przeciez serce
rani! ... /: bierze sie za glowe: /: Ha! ... co? crymie! ...
Monierzyty sie cierpienia. - Ha chacha! ... /: podaje mu
reke: /: Bylam zawsze dobra dla niego ... prosze o mnie
niezapominac - /: klania mu sie nisko: /: Pani

Baronie Dorancki - Anna Leontyna Brojevska
jest jego najniższą służką -

Sans amour, sans rancune! Adieu! adieu!

zi na prawo!

Scenariusz

Edward. / sam: /

Edenta ... ^{que Diabla} ~~to pioruna~~! ... nasza miłość fatalnie się
zakomizowała! ... na honor! Tu Leontyna we wszystkim
jest oryginalna! ... ~~prawy i nie~~ ~~Marzanka~~! ... datami
dyplomy bez żalu, bez uронienia idnej try, bez naj-
mniejszych miłości? ... bawem miała się jak niedona

/ przechadza się cały / Na honor ... tu trzeba zmysły utra-
cić! ... / wyjmij chustkę Leontyny z kieszeni / Ta batysto-
wa chora giełwa - ^{cała z dylem} ~~jest moim całym sercem~~ ^{która mi} ~~który~~ ^{wy-}
~~wasz~~ ^{wasz} ~~czyj~~ ^{czyj} ~~przez~~ ^{przez} ~~brymienie~~ ^{brymienie} ~~wzduchanie~~ ^{wzduchanie} ~~to~~ ^{to} ~~za~~ ^{za} ~~składa~~ ^{składa}
że ona przy swoich ^{wzduchanach} ~~na~~ ^{na} ~~razach~~ ^{razach} ~~hamuje~~ ^{hamuje} i przy

tyśiącznych darach ^{rodzenia} ~~przypomina~~ ^{przypomina} ~~się~~ ^{się} ... mima przynaj-
mniej ^{ze sto tysięcy} ~~stotysięcznego~~ ^{poragu} ~~poragu~~ ... ~~Leontyna~~ ^{Leontyna} ~~stała się~~ ^{stała się} ... ~~medla~~ ^{medla}
Baronie pożegnać z tym kwiatkiem, którego
uścisnęła Barona ten francuski kawalek ... ~~uścisnęła~~ ^{uścisnęła} ~~złota~~ ^{złota} ~~rosa~~ ^{rosa} ~~niedowilży~~ ^{niedowilży}! A więc ~~awien~~ ^{awien} ~~stodła~~ ^{stodła}
~~nie bez słoty rosy~~ ^{nie bez słoty rosy} ... a więc ~~leżąc~~ ^{leżąc} ~~stodła~~ ^{stodła} ~~Leontyna~~ ^{Leontyna} ...
Leontyna. I chociaż warze rozstanie niebardzo

30. byćć smacne, jędnak ja nie tracię nigdy nadziei
wpadniesz ty przeciw kiedyś w młodość... a ja także
przeżyję szeroka, jest w niej miejsce dla
zadowolony. Sans amour, sans rancune, sans chagrin.
wielkich "powiedzieć. Korzeniowi. - może przeciw
nie, kiedy /: Monu aktor pierwszego /
w młodości, a ja z młodym młotem pałem ci
amour, sans Styl 2^{go}
rancune - Poutam do nóg. -

/: Behoraiya tak sama. /

Siena 1^{za}

Leontyna. /: wychodzi żywo z lewej strony
trzymając list w ręku. /

Nie - kupię cię weźmie za żadną cenę! nigdy
wola raczej wale za mąż nie iść. - Lecz w ten czas... be-
mnie narywać stara panna!... hm! przellete nazy-
wa!... Ależ mój Wujaszek!... jeśli się nie myle... on! -

/: gniecie list. / Man kupiec jest młody, bogaty... na-
ratnie... ma łutęjsze maniery... niechże samy, nie-
świecony! Mamże mu stanowczo dać awprawy?

hm! zażekajmy parę dni... /: chowa list za ramię. /

Ch. niezadowolony Baroni. / tak tyłam sobie sta nie-
a on śpiewał sobie gdy do domu wychodził. /: zła. / O!
już niegodziwi są ci mężczyźni! Gdzież chce ję-
że uronić! Ach!... to do niezniesienia!...

Leontyna - Weronika.

Leontyna. /: roztargniona. /

Czy tam? czy mnie matka potrzebuje? -

Weronika.

Ach nie! Pani zasnęła trochę po obiedzie. Ja tylko mówię ci mam urygnąć zemi kulerykami, które ad kupca z pod pitarów przystanę?

Leontyna.

Gdzie są te kuleryki?...

Weronika. /: pokazuje na lewo. /

Ja w tym gabinecie, - dwie prześliczne pary! - zupełnie jednako.

Leontyna.

Ach to wybornie! Ja tam zaraz przyjdę... muszę upomnieć Wujaszka podziękować! -

Weronika.

To jest prawdziwie grzeczny Wujaszek! Szkoda że się nie żeni... jego rozsądna Matczonka mogłaby na paręku wodzie... -

Leontyna.

Czy tak sądzisz?

Weronika.

Niezawodnie - ale ale... byłabyś zapomniana - Pan

^{32.} Batyst kupił z Krakowskiego przedmieszcia kazał
Pannie ten bilet oddać. / wyjmując list z pastuszka /

Leontyna.

Unie?... chyba Matko?...

Weronika.

Nie - Pannie Leontynie!.. załóż się że to jest bi-
let miłosny... gdyż oddać mi go, pan Batyst był
czerwony jak burak... wezwał mi wódkę Dukata i
prosił - aly ^{Wem} ~~prosił~~ mi o tem niewiedziata..

Leontyna. / odbiera list: /

Dobrze! adjeżdż. / Weronika odchodzi: /

Siena 3^{ia}

Leontyna. / sama - ogląda list na

wzrysknie strony - zanurzyła się cokolwiek - natemnił się
odrywa pieczęć: / czyta: / "Mademoiselle!.. Gdyż wczoraj
prosił jej matki o rękę Pami... niewiedziatem z jakim
rywalem przyszedł mi stawiać między seranki... Jest to
młodziemni wysokiego rodu... Baron... a ja tylko pros-
zę kupić sławatny!.. Za wysokie progi na moje nago-
żis' zrana wchodzić do jej domu... aly mi się otworzyły...

zem niegodziw jej reki. Dla Pani brucha innego meza.
 Balyśt. — p. mówi po krótkim milczeniu: / Matrzczę...
 dostałam kosz od Kupca w optymalnej formie. / p. drze list
 na drobne kawałki: / Kato się! / rzucił w komini podarty
 list: / Jaka nadzieja w Wujaszku! / p. wzdycha: / Ach! Ten
 Wujaszek! ...

Scena 4ta

Leontyna - Pułkownik.

Leontyna. / Pułkownik.
 Jesteś sama?

Leontyna. / p. siada rozdrażniona: /
 Jak widzisz Wujaszku ... Sama! ... chociaż nato nie-
 zasturuję tam.

Pułkownik. / p. zbliża się do niej: /
 Jesteś w tym humorze! ... zwiń się z łóżka! ... czy
 się na mnie gniewasz?

O! bynajmniej! Leontyna. / p. wzdycha: /

Pułkownik.

Nie wierzę ... wrzaskami spojrzysz na mnie!

Leontyna.

O! ... Wujaszek zbyt jest szlachetnym ... ałym pobolnie
 względem niego postępować. —

Mużownik.

Skąd goś odwracaś się odemnie?...

Leontyna.

Cóż ci przyjdzie Panie... ze spojrzeń kładnej siostry
miej?

Mużownik. / zdziwiony /

Leontyno!

Leontyna. / prawie ze łzami /

Przy stole... gdy Malwina tak słodko rozmawiała
z swoim Pałacem, parku, łąkach, gołąbkach, różach
i stwilkach... miałeś tylko oczy na nią zwrócone...

Mużownik. / zachwycony /

Na homley Saragossy!... dziewięćno!... ty... / n. / Maryja
głupie!... gotówes sądzić że ona o ciłce zazdrośna!
Bacznoś... poprawmy się! / głośno / Leontyno. / w
stachu /... co ci przyszło do głowy?...

Leontyna. / n. /

Bedzi się gniewat... on mnie nie rozumie? Miałeśm
się anużlić?

Mużownik. / n. /

Ho! trudno staremu żobnierowi waleryi zkapry-
sami kobiet! czyliż do śmierci niepoznaś tych
skworzeń starych wyjadaczów!... a za łada słowem zdoje

co się... że... ile kochają... że ile obrazają... że... że... że
poprawie nie ~~stary grzesznik~~!... f. do Leontyny: Coż ci
jest Leontyno? - mierzysz ci mi odpowiedzieć? ~~Sam~~
~~tak każdemu głupcowi co się chce znieć~~... f. Leonty-
na słucha z uwagą: Jeszcze milujesz? słuchaj
Ziweryno!... idź do Warszawy przyjeżdżam sta roz-
rywki, nie poto, alym sobie krew pnie... alby żółte
mi się rozlewata ze złości!... f. Małgorzata - Leontyna
nie odwraca się - on idzie do drzwi i wola głosem
stentorowym: Tomasz! Na koniu Saragossy!
gdzie niedzisz przeklęty Tomasz!?

Leontyna. f. zrywa się przestraszona:
O Boże! coż ci się stało Wujaszku?...

(Młotownik. f. krzyczy:
Tomaszu!... a czy ci...)

Leontyna.

Wujaszku tak krzyczy... a mama zasnęła!...

Młotownik.

Czy tak?... f. zmienia tonem głosu: Tomasz! Baw się!

Scena 5ta.

Się sami - Tomasz.

Tomasz.

Jestem - jestem panie!

Gdzie ty będziesz? Muśkownik.

Wskuchni Panie! Tomasz.

Wskuchni Panie! Muśkownik.

Zaprzęgai! Tomasz.

Solerze Panie! Leontyna.

Zaprzęgai?... Muśkownik.

Marsz! Tomasz.

Marszeruji Panie! p: adchodzi!

Leontyna.

Wan adziejdasz? Muśkownik.

Wojęziam! Leontyna.

Wujaszkw! Muśkownik.

J co? Leontyna. p: zauważyła płakać!

Ach!... widzę jasno!... to jest prawda!... święta prawda!...

Prusownik.
 Eh do milion!... i cóż u ciebie jest wielka prawda?...

Leontyna.
 To, co powiedział tego stary sluga naszej Weronice! Teraz
 się przekonam... po jego nagości zjaka nas Wujaszek
 porzucił... że... tak jest... istotnie -

Prusownik. f. Kupa noga.
 Na bombie Saragozy!... i cóż takiego powiedział
 ten stary greywacz?...

Leontyna. f. patrzy na niego ukradkiem.
 Że... że... nastąpi wielka zmiana... w jego pałacu... że
 się Wujaszekowi uprzykrzyła samotność, że Pan...
 f. ptaje mocno... i rzucił mu się na szyję. Ach Wujaszku!...
 Tomasz powiedział że Pan wrócić się chcesz?...

Prusownik. f. odstupia - patrząc on wie-
mie. / Cam rozum Pravit ?
 Ten stary cymbał... orzeka!...

Leontyna.
 Ach Wujaszku... Twoje wzruszenie mówi inaczej... To
 musi być prawda... Jakaś miś nazoma... wystąpiem

58.
jest dla Wuiaszka!... A my teraz zostaniemy oba
dla jego serca, dla jego domu!... Ach w jego
się dogady! zastania sobie ody!

Pustkownik. Stara się pokrzyć swoje wyrażenie

Ten stary maruda szalał, i nic więcej!... od dzie-
ciu lat śpiewa uderz piosenki! On dla tego
ple... i z sobą żyje... Ale ^{min} ^{ju} ^{stari} ~~ja~~ ani ~~myśle~~ o tem
podnosi jej głowę! Dziewczyno!... nie stać...
bys wierzyć aby twój Wuiaszek... pomyślał o innej
i tak tytko... o... mówi i tak by do siebie! swojej chwał
aby jej nie bywało na niżej!... Trzeba być wa-
lern!... przeszły zimy stonęły lat 30. Wmiesz
nie miałem tych szalonych myśli... a teraz
miał by mnie szalan oslepić?

Na konie z bronią wziętą... biec nieprzyjacielu!
To głowiecha odzwia... cięży, rozwesela!
A!le sławać do boju... na przeciwko żony?
Stary żołnierz nic niewart... głupi i szalony.
Śmieć się mocno! Proszę powiedz mi moja Leontyna
któż by mnie chiał?

Leontyna! patrzy na niego bystro
Ciebie Wuiaszku?

Mnie Siostrenioko! mnie!

Leontyna / z trudem i zapalem:

Ciebie... pięknego, silnego, męzycznego, bohatera ostry
go bliznam, i orderami? ...

Puthownik.

Ordery nie nieś, kocham... ale blizny... to jest...

Leontyna.

Ty byś nieźnałaby żony? Ja ci stule wuiałam
choćby i w tej chwili.

Puthownik / łosiem błyskawicy biegnie
niej z radością:

Ty Leontyno. ty?.. mówisz że prawdę? / Leon
tyna skłania głowę na jego piersi: / Leontyna!
Aniele!.. powtórz coś wyzreklam?

Leontyna

Tak jest. Dobry, słodki, nieoszacowany wuiałam
chcia być twoją... tyżbyś nie gniewaj się
na mnie — jestem trochę swawolna.

Puthownik / drżącym głosem z radością:

Ja bym miał się gniewać na ciebie? O na bom
by Saragossy!.. wolat bym w ciebie wypalić

40. świątka ię / O Leontyna! Aniołku! Cherubinie!
chcesz spędzić życie z głowieniem, który nie ma
złego tonu, który jest nieprzyjacielem cudzoziem-
czy? - który poświęca prawie w bożu! -
mnie możesz kochać i tak męża? -

Leontyna / praca musi się na życie
Może i będzie. Putkowski

Wiemie. Bo oboje!... ale dziewczyno... nie bę-
dę wywodzić... ~~chcę się~~ ^{się} zastanowić nad twoim wybo-
chcesz być, może? Dobrze! ~~ale~~ pamiętaj żeby
mi kiedyś niewyrzuciła mego wietru, żeby
za mnie nie wstydzita w Towarzystwach!

Leontyna
Była bym niegodną życia, będę cię kocha-
ć, pracować, uwielbiać... przysięgam.

Putkowski / świątka ię
Niechże nas więc Bóg pobłogosławi / patrzywo
Matko moja daj mi z górnego miastania twego
swoje błogosławieństwo! Twoje życie em-
dopełnione! Droga Leontyno! nie sydz że
ja bardzo kocham cię Matko / poćwiera ty

Także on jest dobry! ach!... gdyby był choć trochę
młodszym!

Scena 6ta

Sawni. Tomasz — później nieco Pani Zdroiewska i
Malwina.

Tomasz.

Tuż zaprzęgono Panie Putkowniku!

Putkownik.

Wypuść — nieporadę.

Tomasz

Dobrze Panie! / n. s. / Trzeba wypuścić konie — bo
już widzę Pana tu zaprzęgli! / chce odejść — w tym
wbiegają z pośpiechem Pani Zdroiewska i Malwina.

Malwina

Widzisz Mamo. mówią — Wciążek chce odjechać.

Zdroiewska

Cóż to znaczy bracie! kopyta twoich koni mnie obra-
dły — dobiedziesz ich?

Putkownik

Do stajni kochana siostra! obys' by mi tyłko

42.
nieprzesz Rodzica / bierre Leontyne za rękę / Ten amio
mnie kocha!

Zdroiewstha / zdriwionas

Z nig! z nig się z niego!

Pulthornith

Rozumiam... rozumiam co mi chcesz powiedzieć
/ przewadzi za rękę Leontyne do matki / Tw jest odpowiedź

Pobłogostaw nas! —

Zdroiewstha / cięgle zdriwionas

Tepli to szororem twoim jest postanowieniem, w
ręka Leontyny może ci uszereśliwić... nie ma
nie pozostać... iakby who was pobłogostawic.

Tomasz / w głębi n. s. /

A do milion kroć sto tysięcy fur, beczek, batali
now, bomb, granatów... / wychodzą reszte honoru
drzwiami /

Malwina / ondata, pada na krcisto /

Pulthornith / odwraca się do Malwiny /

Malwino! co ci się stało moje dziecko? przez mi
Boothaz! Malwino!

Leontyna i Zdroiewstha / do Malwiny /

Malwino tyś z asłabła!

Nie... nie... niedawno, było gorzko... a teraz całkiem
zinnem mnie przejęło... Ach to minie!...

Zdroceniście

Tworzysz mnie moje dziecko. i tak z blada!...
było by dobre. gdybyś na bal wcale nie poie-
chała

Malwina /udażę siły/

Nie - moja Kochana Matko - przeciw mnie... Bal
mnie cokolwiek rozweseli... już tak dawno prze-
kam na te maskarady...

Leontyna /weselo/

A o naszych sukniach nie nie mówisz?... co a bo-
nie rozje... i do tego niespodzianka /proszę o catus
Putthowmichowi/ Nasz Kochany Wuiaszek darował nam
po parze najmłodniejszych Kulorythow - Malwin-
ha musi iść z nami - i ty Wuiaszk - nie
prawdaj?

Putthowmich /nie wiesz mierzany/

Leontyno... nierozumie mnie teraz inaczej byłoby -
wac? Wuiaszk! Wuiaszk... między narrezo-
nym i narrezo - to słowo brzmi nie najprzy-
jemniej

Leontyna /trochę z autydzoną/

Dobre wiec!.. Kochany Karimierz!

Putkownik. Jestem już wręce w zachwyceniu

O! Leontyna! tak male słowko ileż nam niesie
wra radosci!.. Leontyna

Węc pojedziesz z nami?

Putkownik

Nie moje dziecko! zostaw mnie przy dawnych
moich zwyczajach — pozwól mi zostać w domu.
Co do ciebie... ~~być spokojną~~, niewzbraniam ci
uciek, które nie odstępne być powinny twojej
młodości... ty mi także nie bron tego co przysłuży
mojemu wiekowi. Wygłaszaj koni, cygara, i rynek
dunbu wojennego, wędz swój patać podług
upodobania. Prędziesz samowładną parą
twoich włosów.

Leontyna. siostra go!

O mój dobry Wuias, ku!.. chciatam mówić
zimierz w! O! Boże!.. to użarowanie iakie ma
dla ciebie, nie wyjdzie długo z mej pamięci.

Zdroiwosha

Spodziewam się że nigdy o tem nie zapomnę
ja litwie się bowiem nad każdą matzonką, w

nieznanego uszanowania dla swego meża.

Putkownik przyty Malwinę

Ależ Malwinko!... ty ciżgle jesteś uciążliwą?

Malwina

O nie Wuiaszkow... bynajmniej!... ale już późno.
treba nam spieszyć do toalety — Kochana Malinko
złoty pozwolisz udać się do mego gabinetu —

Leontyna

O Nieba! Malwina dobrze mówi! Jeszcze my
nawet Paryżkich kutyłków nie widziały. Ach
także jestem szeszling! Ziem prawie o Pałazę
pomniata! biegnie do Putkownika i patrzy mu figlarnie
nie w oczy Wszak nie będziesz się o to gniewał
Kochany Chazimierzu?... Adieu Wuiaszkow!
Baz, dwa, trzy!... i już będziemy ubrane!...
Na bal! na bal!... ach dziś także będzie się
bawiła i tak w Paryżu! podbiega żywo do gabinetu
na lewo — Malwina idzie zwolna za nią, drżąc na
smutkiem.

Scena 7ma

Putkownik Z Droczostwa

Pułkownik /: patrzy za Leontyną

Anioł! fakżem speżiłiny!... leż dotąd myślę... że
to ten tyłko... Łerożewska.

Wierze bardzo... i mnie się to wrystko mem wydażę,
jeżeli bym uatowała te reke kłóraly mnie z niego
przechudżita!... Pułkownik.

Fakż? sistro?

Łerożewska /: wżrusza ramionami /:
Ty widziż wnież Anioła!... cōż to pomoże... jeżeli cō powiem
jak matka... że Leontyna ma dobre serce... ale zresztę
ta jest żle wychowana dziewczyna!...

Sistro! Pułkownik.

Łerożewska.
Mowiniēs się zastanowie brać! w dwocich latach, adwa,
żew się na brok tak niebezpieczny...

Pułkownik.

Wrystko jej przedstawitę! - Dwa lata tak znam Leon-
tyne - przesztę rozumiem cō mi chież powiedzieć... mōj
wilk... jej młodość... nieprawdaż?...

41.
Zdrojewska. / kława głowa. /

O Przyjaciele!... nierozumiesz mnie. Masz lat 30. jest
ci mężypna pełnym ognia i życia... możesz zawsze
młoda żona uszczęśliwić i lepiej nawzajem szczęśliwym!...
Przecież Leontyna nie jest tem stworzeniem, co by
było zdolnem do tego - jej brak zrozumienia twojego
arca... twojej isłoty! Twój charakter jest wyższym nad
powierzchnowośći driszejnych Bandych... a Leontyna
nawiję tylko powierzchowność, widzi tylko idealna
strona!...

Publikacja. / Książka. /
Własność Gminy m. Lwowa.

O! Matko! iakże srogi wyrok wypada przeciw włas-
nej córce!

Zdrojewska. / Władze na piersiach. /

To jest moja powinność... tej dopełniam przed Bogiem
i moim Bratem... który w życiu potrzebach był moim
aniołem! / ze łzami. / Twój rozstrzał jest mojem włas-
nem... Zaśnij! słachetny stworzenie!... ja kształci-
kam wprowadzić iedno serce... któreby ci wreszcie mogło
wynagrodzić... duszę... która dokładnie pojmuje twoja
wartość....

60?

Pulkownik. / patrzy na nią zadumany /Łzrojewska.

Chciałam nigdy o tem wspominać... ale stało się...
 Ja kocham równie moje obie córki... ale nawzajem, jest
 tylko od jednej kochana. Leontyna była dobrem, miłym
 stworzeniem, póki ja nieboszczyk Łzrojewski do Paryża
 niezwieź... powróciła wprawdzie dowcipna - wykształ-
 ciona... ale jej umysł... niezrozumie mojego!... Ona jest
 dobra... ale ciżbie bracie ucygni miszeczliwym - i ty
 jej także nieścisła nieprzyniesiesz!

Pulkownik. / przechadza się powoli /Staje i spogląda bystro woczy Łzrojewskiej /

Stuchaj ścisło!... Sam twój Malwinie 12 tysięcy... tyś
 ko proze... zlagoda wysok dla Leontyny!

Łzrojewska.

Bracie! o Boże! / ze łzami / Na to upokorzenie
 niezasługłam u ciżbie! / Pulkownik spuszcza
 oczy i odwraca się od niej z gniewem. / W fgmieniu ma-
 jej Malwinę dziekuję ci za twoją wielkomysłowość! Lecz
 znam jej serce tak dobrze jak moje własne! ona

nieprzyjmie tego daru! Da jej Bóg meza... wola jego
 święta!... a nie... to zaręczam, że woli umrzeć... aniżeli
 być upokorzona!... Masz moje błogosławieństwo... miło
 mi i Bóg przebaczy!... ale pomnij na przestrożę!
 przyjęcie chwila - w której głorzyci będziesz sobie i
 swojej wybranej! - f. adchodzi na prawo:

Siostra gma

Głównik. f. sam - później Tomasz:

Na bomby Saragossy! obrażam ja... Tak... ciężko
 obrażam... ~~Gna kochana Leontyna miłością Ma~~
~~ciężką~~!... f. tupa nogą: To stu karmat! i tak
 ja mogłem być tak ~~nieładnym~~... nierozsądnym!...
~~Wzruszam w ręce i tak i twóg~~... wściekłość mnie
 porwa na ~~moje wspomnienie~~!... Leć stoj stary
 półgłówek!... Leontyna jest aniołem i na tem basta!
f. zamykający: Siostra mój ^{to} ja mnie i tak serce
 kształciła... f. przesłony: Taśna... wyborna niewiasta...
 Malwina ma także dobre serce... duże szlachetna, i może
 zrasem f. wpada wgniew: Ale co tam!... Każdy ma
 powinien sam serce ~~z~~ ^{swoją} kształcić... Tomasz.
 podaj mi

50. padaj mi cygaro!

Tomasz. p. wchodzi ze świecą i cygarem
wrekw: Jest Panie cygaro! p. daje mu:

Mużownik. p. kładzie w garze cygaro:
i chodzi zamyślony: Tomasz. p. chodzi za nim:
Panie Mużowniku!...

Mużownik.
Czego chcesz?

Tomasz.
Ja nic nie chcę... ale Panu Mużownikowi czegoś
brakuje...

Mużownik. p. zły:
Czego?

Tomasz.
Ognia!... mam sturp? p. padaje świeca:

Mużownik.
Nie chcę!...

Tomasz.
Mniejsza o to!... p. stawia świecę na stole - n.:/ On
ma dziś za wiele ognia - p. głośno: Panie Mużowniku!

Mużownik. p. surowo:
Co tam?...

Tomasz.
Nie - ja nie tylko dzisiaj, że Pan maż jeździ tylko
adwaga, i cygaro wadziłeś do głęby.

51.
Putkownik.

~~Glupiec!~~ - Ale czego?

Tomasz.

Mnie nie wać zę ta francuzica weźmie to Nannu
za stę!....

Putkownik.

Już ona nie do tego przyzwyczaj.

Tomasz.

Walpie -

Putkownik.

Milcz!....

Tomasz.

Dobrze panie!

chcę odejść!

Putkownik.

Dobradziś?...

Tomasz.

Ca drzwi!

Putkownik.

Zostań!

Tomasz. / wraca /

Stoj.

Putkownik. - / pauza - zgniewem /

Czy Tobie dziś głęba zagwożdżono?

Tomasz.

Nie Putkowniku - mnie nie! jeszcze niegwoż-
dzt. -

Putkownik.

Czy nie milczy?

Lepiej zawsze tam Tomasz.
mieszka, gdzie nima co powiedzieć
Zemuj mi nie Mutkownik.
winszujesz?

Czego?

Tomasz.

Zony!

Mutkownik.

Niema czego.

Tomasz.

Mutkownik.
Słuchaj stary dreszw!... jeżeli mi jeszcze raz to
powtórzysz, napię ci daj kcie!...

Tomasz.
Dobre Panie! moje plecy są na ugo rozkazy, ale
moje zdanie do mnie należy...

Mutkownik.
No... no... przyjacielu!... towarzysza broni - daj swoje
zdanie!...

Tomasz. p.w. wst.
By tak... bardzo dobre. Mości Mutkowniku... jestem
żołnierzem lat 40., starym pod jego komendą 20.
więc mnie Pan Mutkownik znasz zdurza i złościem...
zatem... przyśięgam na bitwę pod Galawera... że... że...
że się nie pozwalam Panu zmić!.

Plukownik.

Na bomby Saragossy!... ty mi nieporwalasz?... ha-
ha ha! Ty mi nieporwalasz?... a gdy się ozienie?...

Tomasz.

Wtedy do milion!... wtedy... będziesz Pan miał
żonę! ale ja wezmę od Pana Plukownika. Symfona.

Plukownik.

Przeklety żartownisiu... ty... ty... mógłbyś mnie opu-
ścić?... Zapomniałeś, com ci winien?... tyś mi życie
ocalił w ławozach Sierra Morrena - bez ciebie
byłbym zginał pod Palawera!... a ty niewdzięczny
chcesz mnie porzucić wtenczas, gdy się prawdziwe
niebezpieczeństwo do mnie uśmiecha?...

Tomasz.

Nie wrypkto jest niebezpieczeństwem, co się do nas uśmiecha!...
Dziś to jest w modzie... seiskaci, catowaci, a jutro na
szubienicy prowadzić. Coż to?... rozumiesz Plukow-
niku że ci ta francuska klatka uszczęśliwi?...
Nigdy! - Jestem prostak... syn twego poddaneży...
ale mam uszy tak dobre jak i wielcy Panowie!
Słyszalem od domowników że to za zagabek!

34. *Urodziła się w Polsce - gdzieś... pod Łachaczewem*
A wielki francuszczyzna - stał się płomiem gniewem.
Bratni z swych rówieśników, spodziemniej szlachty,
Za modniściami ginie, z nimi ma konszachty.
Na balach choćby i dzień - nigdy do koscioła.
Z służącymi jak z kłopotem... To opomsta wola!
Ż Pan chciał się z nią znieść?... Pułkownik wybiera.
Leż ja na jego miejscu - to wolalby raczej
Pójść na wojnę z Turkami, niż się z Algierczykami
Nieźli być pod pantoflem u tej Sobrodziki.

Pułkownik.

Prześlan', prześlan' ~~człowieku!~~ lubo cię zamorduje!

Domar.

Pan chciałbyś zdanie słyszeć - ja prowadzę cytadeli!...
By Pana szatan skusił... Boże odpuść grzechy...
Ściągac' na starą głowę rydwesta i smiechy?...
Eranta... gdy do matrymoniu tyle apetytu,
Żen' się Pan - ale ziona raczej szukać garuszytu!...
Wszak w tym domu jest druga - jest Anna Malwina
Chrupczy mówią jej zeina, porzeźwa zwierzyzna!
Bożobojna... niebrzpiotka - wspomaga budaków,

Choć ona wa ziemię - nie rydci zradaków -

Nie pachnie francuzyzna, dobra gospodyni;

Taka zapewne męża sześciużytni użyje!...

Mużownik.

Bosyc' tego... milez... Przynies' mi papieru, karta,
marża i pióra... napisz zaraz po & notariusza...
muszę dotrzymać słowa. -

Tomasz.

Słowa dotrzymuje każdy niżsiny człowiek - ale
trzeba wiedzieć komu je dotrzymać?... gdyś Pan
odjechał zis zrana z Pania Grozińska i z Panna
Malwina do miasta... Był tu u Panny Leontyny
iakiś Elegant... wiersi pieta... cała godzina miał
u niej audyencyę...

Mużownik.

Zamierz oszerzeć... albo....

Tomasz.

Oszereca!... Panie Mużowniku! to zbyt ostre
słowo!... wolalbym żeby mnie był Hiszpański
Gorylas kulke wleć w pakować, niż się doczekać
tego tytu!... Oszereca?... Panie Mużowniku!...

56
na radzie Boga za to odpowiesz! /: pokazując
na pierś:/ Tu są dowody... za ożenstwo nieprzy-
pinają żadnych znaków. - Ożenka! ożenka!...
daruj Pułkownik... ożenka niepowinien znaleźć
wasi nie w jego domu - i jeśli mnie span po
ślubie zta Maryzanka nie oddalisz ze służby -
Ja... ja.... Ja nie sam wypędzę. /: odchodzi:/

Scena 9ta

Pułkownik - Malwina.

Pułkownik. /: staje zamysłony - po-
chwili tupa nogą - i chce się spiesznie wychodzić - lecz
spostrożyłszy Malwinę - zatrzymuje się. /
Ach to ty?... /

Malwina. /: wsłuchni balowej:/
Tak jest Wujaszku... pątor jak piękne róże.....

Pułkownik.
Bardzo ^{piękne} ~~ładne~~... o różach mów ze mną ile ci się podobają,
tylko mi nie płacz - bo odejde..

Malwina. /: zmieszana:/
Ach Wujaszku!... jałym ci nieprzeszkodzę...

jałym tu nawet nie weszta teraz... ale Leontyna
powiedziała że tu leżą nasze maski - f. idzie do
stolika na lewo i bierze dwie maski atla. owe
białe! Ach! otoż są!...

Mużownik. f. n. s. /

Jak ona jest ujmująca... f. Malwina chce
odejść! Głazego? Jak procho?... niechże ci się
przypatrze Malwinke... na honor... w tej sukni
przeskoczna jesteś! -

Malwina.

Eh!... Wujaszek żartuje!... suknia piękna, ani
słowa... ale niech no Wujaszek Leontyne zobaczy!...
Ach! ona jest tak ładna jak anioł!... Ona tu za-
raz przyjdzie... ucieczy się (Wujaszku)...
już kończy toaletę...

Mużownik. f. n. s. /

Jakże jest dobra!... f. głośno! Fryś się już zupeł-
nie ubrała.

Malwina.

Fryś - brach tylko maski i rehowizet.

Mużownik.

Fryś tak?... więc wzgardziłaś moim butkiem tem?...

Malwina. f. pomierzana:
Bron' Boże! - bo widzisz Wujaszku... ja....

Prulbownik.
Będzie Stwarta... wrzask wiesz... ja to lubię!...

Malwina.
Znasz mnie Wujaszku... kłamaj miu miem!...
Ja zachwycał się kwiatami z twojego ogrodu...
i przyrzekał... że mi żal onych braci na Bal
maskowy - tam będzie zadach... gorąco... więc się
lekam aby mi niepowiedły!... Ja chciał te kwiaty
tak długo utrzymać w świeżości póki tylko będzie moż-
na... Kto wie... może mi Wujaszek już nigdy nie da-
ruje podobnego bukietu!...

Prulbownik. f. n. 3 zawstydzony:
Na bombach Saragossy!... może ^{siłowa} ~~osca~~ i prawda
powiedziała!

Scena 10ta.
Wij sami - Leontyna.

Leontyna. f. wychodzi zupełnie
tak jak Malwina ubrana - mając bukiet za-
gorsem - śpiewając piosnke z Lampy:

2. 1.
 „Grzeba ujęć w tądzy mej... nie to niepo moze...
 p. staje śmiało przed Pułkownikiem! / Przyszyna
 sam Pułkownik!... wszak może dziś razem
 z Ira Diawolem zaśpiewać „Modańscy karaczą
 każdy mi ptaci!...“ a Dyj Algierski w tósze
 w Algierze - pewnie by rył na t.: „Ach to ha-sek,
 ach to ha-sek Ha Sultana!... Siżna talia -
 łwarz cacańa“!...

Pułkownik. zachwycony!

Wierzę ci - wierzę mój Aniele!...

Leontyna.

Cha! cha! cha!... Malwino! czemużes' tak me-
 lancholizna!... naśladowaj mnie siostró... Ja się
 cieszę zawsze ze zgrzyot córki prezesa - one
 pełna zżądności - ugracusz nasze hostiumy....
 A cała młotrzeć u nog naszych legnie! Ale
 gdzie się malha bawi?... p. wota! / Mamó!... Daga,
 nieszacowana, nudna, Mamó czemu nie pie-
 nysz?... p. biegnie w głąb Teatru... w tym wchodzi
Pomaz - nieś wprawie ośce katamaz... wlewaj.

60. pio'ra i papier - własn'ie wrz'eł w chwili gdy
Leontyna biegła do drzwi - braca onia i miechacy
wypłewa atrament na jej suknie. - H. zamiast
atramentu powinna być czekolada! /

Scena II^{ta}
z rami Tomasz.

Leontyna. f. krzyczy!
Ach! ... niegodziwy batwanie ... niezgrabiaszu!
rogi niedzwiedziw! jestem zgubiona! ... nie bede
na Balu! ... f. pada na ręce Pułkownika omgłata! /

Tomasz. f. stoi zolwarta gęba!
Cy! cy! co ja zrobiłem! ...

Pułkownik.
Na miłość Boską ... wody! ... wody! ... ona umiślała.

Melwina.
Niedna Leontyna! f. wybiega 'radkiem! /

Tomasz. f. zatamuje rękę!
Otom Panne ugarniował! ... ale Bóg widzi
że miwinnie!

Pułkownik. f. sadza Leontynę na krzesło! /

61.
Czy nie żałuję ostatek?... pocóż ty przynosisz
ten przeklęty atrament?

Tomasz.

Na rozkaz Pułkownika... wszakżeś musiał
pisać do Notariusza!

Malwina. f. przybiega z woda:
Oto jest woda!

Pułkownik. f. bierze wodę i pokrapia
nią twarz Leontyny:

Leontyna. f. zrywa się:
O Boże! co za głupstwo!... chcesz mi Pein catta
zalecić zniszczyć?

Pułkownik.
Dziśki Bogu! przychodzi do zmysłów!

Tomasz. f. n.:
A mnie się zdaje, że odchodzi od zmysłów!

Leontyna. f. ogląda sułtana:
Jakiż mój na ten widok okropny byłby przy
zdrowych zmysłach? - Ach!... już niema ratunku -
f. zatakuje ręce: Owszem! wszystko znikło dla mnie - co
powiedza moi tancerze?... nie będą tanieć ta Contra
dansa - ja sobie życie odbiorę!...

Malwina. -

Uspokój się biedna Leontyno!... mam sposób oświe-
dzenia twych cierpień... pójdź przede do gabinetu.
weź moja suknie... ja chętnie w domu zostanę...

Leontyna. p. na pół zptaczem śmieje
się: / Czy będzie może?..

Malwina!... Ty zrobisz sta-
mnie tak wielką ofiarę?....

Malwina.

Jesteś dzielna... nie rob tyle ceremonii... na tem
wzrysey zyskamy... Płacz! biedny Wujaszek sam
mógłby się w domu... p. bierze Pułkownika za rękę
Ja zostanę z toba Wujaszku - zagramy z toba ma-
ryaszka!... Dalej Leontyno... spieszymy... gdyż się o-
późnić możesz...

Leontyna. p. rzucą się jej na
szyję: /

O Malwino! tej grzeczności nigdy ci nie za-
pomnę!... Tak... tak spieszymy... Dobranoc Wujasz-
ku!... baw tu dobrze Malwino... parole d'honneur!
ona zasługuje na to! p. obciżawo odchodzą: /

Pułkownik. p. spogla da zaniem-
zamysłomy / Ach!...

Ach!...

Gomaz.

A co Panie Młotowniku? która lepsza? he...?

Młotownik.

Miles! miles! Gomaziu!... Leontyna jest moja naręczona!... po wybiega śródkiem!

Scena 12^{ta}Gomaz. p. sam.

Mój Boże! co się stało z naszym Młotownikiem!...
Był lat trzydzieści i trzy, młodym Wojownikiem,
Na wyspie San Domingo bit tego murzynów,
W Hiszpanii Gorylasów, w Egipcie Turczyków,
Dobrywał Saragossy, ... drapał się na mury,
Nieprzyjaciół krajów kropił dobre skóry,
W kairze wziął niewolę, trytulnego Bazarę,
A jedna francuzica dziś mu dmucha w kark!...
Ta miłość nie może... ona robi cuda!...

Gomaz został z Bohatera, a z mądrego dunda!...
Mnieby tak nie złapata... Choć moja panno!
Chociażby była aniołem, ~~Wenera~~, Dyanna!
Stary Gomaz nie głupi - on ceni swa rękę

64. Woli Baba. od zniwa, niżli cudzoziemce!

Monie' aktu 2^{go} f. adchodzi:

Akt 3^{ci}

f. Schorajgo tak sama:

Siła f. iza

Weronika f. sama - wychodzi z galicintu
lewej strony: Jeszcze nima żywej duszy... nawet Pana
Mistrzownika... który pierwszy przychodzi do śniadania...
Leś co się stało naszej Mannie Leontynie?... pewna
się ze mną raptownie... i tak na gwałt zwolnił za ręką...
rozumiałam że jestem w tym miejscu... aż tu mi panna
rozkażę alym posła do tego pokoju i szukać
listu który wczoraj podarła. f. szuka po ziemi: Nie
a nie widzę... f. zagłada: Aha! jest coś w kominku...
f. wyciąga kawałki podartego listu: Znalazła się zguba!
f. biega przy stoliku i układa kawałki: Rozumiem... to
jest list od Pana Batysta... nie jestem wprawdzie

ciężka - ale chciałabym przecież wiedzieć co on takiego
do niej pisat?...
Scena 2^{ga}

Weronika i Tomasz - przechodzi i staje w głębi niepostarze-
żony:

Weronika.
Ołóż adres już gotów - [:czyta:] "Mademoiselle..."
Impertinent!... jak można do pańy szlacheckiej
radu - "Mademoiselle" - pisać... gdzież nawet mój
kochanek Grenadyer tak do mnie napisał datyłam
mu adresek!... a teraz do listu... "Mademoiselle"... znów?
to jest grubiaśnin bez żadnego uphowania! [:czyta:]
"Gdyż wczoraj prosił matki o rękę swoją..."

Tomasz. [: stoi za jej krzesłem i chwytając
za ramiona:] Hola! Stój!

Weronika. [: Krzyż:]
Gwałtu! czego ty chcesz?...

Tomasz.
Ami murem! siedź cicho!... albo cię na dwore rozpiatam.
[: czyta list przez jej ramiona:] fiu!... fiu! jak ładnie

66.
poskładać aśindzka kawalki listu ... musiataś ze-
to praktykować w tym rzemiośle... peryta! Dzis' zrana...
wchodząc do jej domu ocy mi się stworzył... miejscem
godzin... peryta dalej po cieku! Ado milion gerylason!...
wzrakże to Manna wyrażnego dostata adkora - sta tego
że miała pażende z tym Elegansem Baronem! Bravoo!
Mnie Pulchowiku!...

Weronika.

Ola Boga! co czynisz?... chęć że mnie nie zezwala
robić?...

Tomaz. Trzymaj się ciagle!

Sidzieć Mośia Manna - ani ciebie ani też mego
Pulchowika nie zrobisz nie zezwalać mi! Mośi
Pulchowiku! Mośi Pulchowiku!...

Weronika.

Tomaz! ja ci ocy wydrapię!

Tomaz.

Jak będziesz miała ręce wolne - drap w ten sposób i ci
się podoba...

Weronika.

Na miłość Boską! ty mi ręce powydrapiasz!

Tomaz.

67
Nie mierzędzy... Grenadyer i je naćia gnie. Panie
Pułkowniku!... z tą samą spiegią nieprzyjacielskiego!

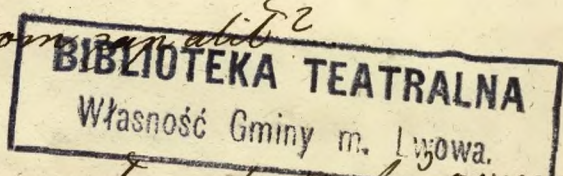
Scena 3^a

Dawni i Pułkownik.

Pułkownik.

Czego wrzeszczysz?... czy się domyślasz?

Tomasz.

Nie mógł Pułkownik Dom cały - ale ja chce przysłać
nie inne płomienie. - Wskrzysłem dysztelaję esencję mi-
łosnej.

Pułkownik.

Czy masz do tej dziewczyny?... paść ja!...

Tomasz.

Daruj Pułkownik!... tym razem subordynacja musi
przekroczyć... wizerajsz oszerperca doślad mi ruszacz
Dwoni! Dziewczyno! nie wier mi się na krześle, bo!
wyglaj Panie Pułkowniku, ten podarty listek...
pisany do Maryjanki, jego ulubionej marzeńzonej...
a klony ta garderobianka której natury do kupy
ulożyła; a gdy ja ruszę - porwie dowody obrony

68. mego potroczanego honoru. -

Pułkownik.
Tomaszu! czy znów zapraszasz?

Tomasz.
Nie Mościu Pułkowniku - ja koniecznie to co wczoraj
rozporządziłem - ten list otworem Panu oczy... w nim
bowiem wypiszę? Pułkowniku wiadomości o Pen-
dez - sous - które Anna Maryjanka dała wczoraj
przed południem Baronowi Boraneckiemu. -

Pułkownik.
Wiesz to lepiej? / liegnie żywo do statku - lecz się raptem
wstrzymuje. / Ale nie... nie będzie kryta... Tomasz! rozka-
żajże ci. pusz ja!

Tomasz. / pusz ja!
Niekć więc idzie do wypadków. -

Weronika. / poprawia suknie i mała
się po ramionach. / Eddingham.

Pułkownik. / spogląda ponuro na
stół. / Mauza.

Weronika.
Mógłbyś odejść Panie Pułkowniku?

Mulakownik. / p. surewo. /

Mościu Panno! pięknem brudniś się rzemiostem - zdrażasz
tajemnice węg Państwa.

Weronika. / p. zdoćinikiem. /

Nardzo przeproszam!... Panna Leontyna kazała mi
zukać biletu... Który wczoraj przez rozłaz mnie padała...
stój ja przez malinka ciekawość chciałam się dowiedzieć
składając kawałki - czy to ten sam, który wczoraj Pan
Batyśt przysłał Pannie Leontynie.....

Mulakownik.

A więc od Pana Batyśta był ten bilet?...

Weronika.

Tak jest... przekonaj się Pan... / idzie do stołu. /

Mulakownik.

Wstrzymaj się!... nie domnie należy wchodzić w tajemnice
Panny Leontyny - która jeszcze nie była wówczas moja
naręczona!...

Tomaz.

Mulakowniku!... wleb mi wyppal acyrtaj!...

Mulakownik.

Milczenie!

Scena 4^{ta}Ciż sami - Leontyna.Leontyna. /: wranym w ubiorze:/

Weronika!... gdzieś niedziela... a... dzień dobry duchany
 Wujaszku! O Boże! cóż znaczy twój wzrost ponury?

/: spogląda na Tomasa i Weronikę:/ I wiadom ci
 znajduję towarzystwie? /: Weronika pokazuje jej na stół:/
 /: n.s:/ Przecież ona chce z temi znakami?

Muśkownik. /: do Weroniki i Tomasa:/Przez ślad! /: Weronika odchodzi:/Tomasz. /: n.s:/

Mam wraga nadzieję, że się Maryzanka niewywiła
 tej matni! - /: odchodzi/

Scena 5^{ta}Muśkownik - Leontyna.Leontyna.

I cóż Wujaszku?

Muśkownik. /: spogląda na nią z uwagą:/

Leontyno! co to za bilet?

Leontyna.

Bilet? Gdzie?

Muśkownik. /: wskazuje na stół:/

Na stole... przez ciębie podarty... a przez twoje pokojowke

na nowo złożony? -

Leontyna. p. idzie do stołu i mówi wesoło:

A... to list od pana Batyst!... Wujaszek go czytał za-
pewne?...

Mulhownik.

Nie moje dzieci. - Ja nie czytam tego, co do mnie minależij.

Leontyna. p. śmiało:

Wczoraj ten bilet mić mnie nieobchodził - lecz dzisiaj...
jest on obrazem mego narzeczego - dla tego rozdazałam
Heroniś, alby zebrała kawalerki; - chciałam ci go pokazać
mój kuby.

Leontyna!

Mulhownik. p. patrzy na nią z powątpiewaniem:

Leontyna.

Proszę czytać... żadam tego!...

Mulhownik. p. idzie do stołu i czyta:

Aa!... kiedy chcesz.....

Leontyna. p. $\frac{m}{5}$:

Am! fatalne zdarzenie!... lecz nie tracimy odwagi.
Ciocia w Paryżu zawsze mi mawiała - że i w sprawie
zawitej trzeba czelności nadbrać. Zobaczymy!

Mulhownik. p. mówi do niej z gniewem:

72. A zatem Pan Batory wygrywa Twoja kcha!... ^{ty} Ażadzież,
że to jest i dla mnie obraza ^{was} Wyznaj mi kto jest ten
szere słowy... Ten wysokiego rodzaju rywal, któremu wczoraj
przed południem dała Rendez-vous?

Leontyna. p. spóźnion.

Baron Dorancki!...

Mulłownik. p. zgwień.

Ha!... ^{p. n.} ^{skrzywdzonym ci} ~~Budny~~ Tomasz... ^{sej} Nazwałem ~~ci~~ ożperca!...

Leontyna.

Blazegoś się gniewa? Wujaszku?... czy rozumiesz,
że twar ^{powalone}... zgrabna kibić... Wyekowanie i talenta
twojej sióstrzennicy, tylko twoja uwaga na siebie zwraca-
jąca?... Robię ja z tego tajemnicę?... Że mnie ko-
chan Wujaszku mamże wyprzeć się dla tego świata,
niekonwersować z ludźmi dobrego tonu?... cożby Pa-
ryż na to powiedział?... Pan Baron Dorancki jest
inteligentem... Kto'ny na mnie zrobił największe
wrażenie... On często bywa w naszym
domu, wczoraj zaś dowiedział się że jestem pama...
przybiegł zachwycony notem kłopotawym - lecz ja
dałam mu na zawsze odprowe... oż i po wszystkim!

73.
Mużownik.

O! Leontyna!... jakże chętnie chciałybyśmy temu wierzyć!

Leontyna. p. obrażona:

Tak się podoba mojemu Mużownikowi!...

Edward. p. za sienną:

A zatem jest wdomek - a la bonheur!

Leontyna. p. ⁿs:

O Boże! to on! zginie tam!...

Sienna b. ^{ta}

Sawoni - Edward.

Edward.

Proszę darować - jeśli przeszkadza... a!... Pan Mużownik!... jakżem przeświadczy, że go wmiścić znajdę...
ad ostatniej pety nie miałem tej przyjemności....

Mużownik. p. niesprzeczając zoba Leontyny:

Moi no obowiązany mojemu Baronie!... Może zapuścić się...
jaki powód tak rano do mnie go sprowadza?...

Edward. p. lekko:

O!... myśliż się ^{panie} Mużowniku... ja niedo ^{cielsie} stana przychodzę...
moja wizyta kryje się tej pięknej Damy. - p. kła-
nia się Leontynie i chce ją wręczyć pocałować!

74. Leontyna. /: odwracając się do niego:/
Bezстыdny!
Полковник. /: повсичагажа? гниє:/
Брытак?... а więc nieprzeszkadzam. /: chce odejść:/
Edward. /: zatrzymuje go:/
O!... tylko bez ceremonii... bardzo proszę... Plan mi wa-
le nieprzeszkadza... Dziś tej nocy miałem do przebie-
kani'cy' Kontradansa z Hanna Leontyna. - Wkrótce por-
wał mi ją do Walii jakiś młody officer... lecz gdy się
tylko odemnie oddaliła - spotknęłam chustkę przy mo-
ich nogach - schowałam ją do kieszeni - ^{a w tym czasie} ~~z tamtego~~ tam-
cujacych... niemiłym sposobności zapytania się do
tego ta chustka należy?... lecz dziś rano skoro ją wy-
jął z rąka mój kameryer... ^{na niej była} zapach ~~między i jej~~ ^{z tamtego}
natomiast cyfra... ^{a ponieważ} przekonałam mnie, że jest własnością pisk-
ny Leontyny ^{z tamtego} niepoklebam sobie /: pironia:/ alby mi ją rzu-
ciła na pamięć - ^{z wdaniem} sta tego. ~~Adas~~ mimowolna kradzież
własności! /: Solyma zgranadna chustka która schował
walcie pierwszym i oddaje Leontynie z Elegancją:/
Leontyna. /: wesoła:/
Na stawkę Paryża... prawda... to moja chustka... jużem sa-
dzita że jej nigdy nie oddam. - Chociaż Baronie!...

moimom mi obowiązana za ten powrót mej własności.... Na
honor wielka probieś mi przystuge - f. n. f. Niogodziwy!...

Edward.

O! Pani jesteś narzuty dobra!... za tak małą przystuge,
tyle grzesności... Leontyna. f. n. f. Pulchowick. ^{ach Baronie to moja ukochana}
^{chustka}

ach Baronie!... przyjmij i odemnie dzięki za przystuge
która! wyświadczył mojej narzeczonej... ^{niegodny je}
^{dyna pamięć}
^{na którą}
^{miał ademie}

Edward. f. igwo: f.

~~Jednak Pulchowicku~~ jego narzeczonej?...

Pulchowick.

Tak jest Baronie!... dla czegoś to podziwienie? ~~nieprawdę~~

Edward.

Podziwienie?... bynajmniej... ~~przeciwie~~... owszem... win-
ny być Pulchowicku!...

Pulchowick. f. dobicie: f.

Moi Pan masz powody sprzeciwie' nie temu wyborowi?

Edward.

Mnie Pulchowicku....

Leontyna. f. n. f.

O Boże!

Pulchowick. f. dobicie: f.

Tak Manna jeszcze jest wolna... jeżeli w przyszedła... je-
stem gotów odstąpić mego zamiaru!...

76. Co? Edward. /mimo pomieszanym/
Mama! - ja nie rozumiem....

Mużownik.
Czy tak?... więc moja kochanica może mnie lepiej rozumieć.

Leontyna. /zgodnością/
Bogus... ani słowa więcej Mużowniku!... Pani Ba-
roni Boraniłki!... Mój Wujaszek wie żeś był umnie-
wczoraj przed potudniem, nie mam żadnych powodów
abyś się ramięniał tego wizyta - ale tego mówię
bez obawy... Proszę i Pana Barona, aby jako cze-
ść honoru był znowem wujem otwartym!... mam
prawo żądania tej otwartości od niego.

Edward. /zmieszany/
Mamże wistocie....

Leontyna. /początek/
o Proszę o Pana! - Edward.

Wyznaje... że to osobliwa awantura... ale gdy sama
Mnie żąda... słuchaj! Pani Mużownik!... jesteś cze-
ściem honoru... ja mam prawo powągać takich ludzi...
słuchaj więc... wczoraj wtem samem pokój... Włocza-
tem jak grzesznik przed ^{Panna} Leontyną... błagam ja, abyś
^{o wrażliwości} mnie kochała... już to jest nasza sympatja... a ona...
ona! Mużownik... wylewaj try gorzej nad biednym

Baronem! ~~... Ale...~~ Okrutna wzgardziła mna... i niechęć!
dala mi najformalnijszą Dyminyę! ~~Daruj Mułkow-~~
~~niku!... ale podobne postępowanie między sobą by-~~
~~najmniej zachowaniem Marjettine.~~

Leontyna. f. 12.

Edypham!...

Mułkownik. f. z radością.

Dziękuję ci Baronie za tę nowinę - jesteś walecznym mto-
dzińcem! f. ścisła go! Szeli ona dala ci Dyminyę i do
Kochankowi - zaciągnij się pod Romendę mojej przy-
jaźni!... proszę ci do mego większego szataw! spo-
dziwam się że mnie będziesz często odwiedzał?...

Edward. f. Przygląda nam mierzaka

Oto moja kcha! f. Tak namiętny gospodarz... zawsze znaj-
dzie podobnych mnie gości! - ~~Wzgnam pania~~ ^{a 10 p. tem} ~~lipca~~
~~zobów Mułkowniku~~ - większe zabawy przekładam
nad wszystkie inne!... f. do Leontyny spiewając.

"Ach! wzgnam ci stulecia, już naszpiliłś." -

~~ale na wio zobaczymy się znów.~~ - Arcoir mon

^{Wzgnam pania}
Colonell! f. do Leontyny. Sans amour! sans
vancan!... f. odchodzi.

Scena 2^{ga}

Mużownik - Leontyna.

Leontyna!

Mużownik.

Manie Mużowskiemu!... Leontyna. / iakty walczyła za sobą /
jesteś przekonany o prawdziw-
stość moich?...

Mużownik. / bierze ją za rękę /
Tak aniele... przekonatem się... żegnaj... przebac! za pominię!

Leontyna. / z trzemi /
To pierwsze naderżenie... przebaczem ci!... ale Manie!...
chcę zapomnieć o nazwisku narzeczonej... Tak wyjaśnij!...
nawet wamnie raczej wolał dostrzeżenie!

Leontyna!...

Mużownik.

Leontyna.

Łoż już narozpląsany... Manie nie ma we mnie zaufa-
nia... ja także nie widzę ci ufam... więc bądź lepiej
gdy wrócimy do dawnych stosunków!...

Mużownik.

Leontyna!... Ty zmigłasz... albo mnie nigdy nie kochałaś..

Leontyna.

Przecież nie... dla tego... że cię kocham wyjaśnij... nie =

79.

niechciałbym twój nie przepaść... Jesteś widzę podejrzli-
wym, a ja... nie... nie... lepiej tamę potoryć narej mitorci!...

Mulhownik.

Przebaż Lonty no!... nie wracaj mnie - złażitem!... za-
pomnij klęku chowitowego. ! Kłeka przed nią!

Sięna 8ma

Jeź sami Tomasz.

Tomasz. ! Staje iak wyty: ! - ⁿ5: !

Ató maie!... iuz mularzata kłozie na grochu - ! głoim!
A do milion kroc sto tyńcy...

Mulhownik. ! zgrwa ić!

Czego chieś ośle?

Tomasz.

To nie ja Panie - to Notariusz... czeka na Pana Mulhownika.

Mulhownik.

Jeź prze! - zaraz przyjde.

Tomasz.

Dobrze Panie! ! ⁿ5: ! Możiwe Mulhowniczyska!... sęhada
człowieka. ! odhadzi!

Mulhownik. ! zgniewem!

30. Leontyno!... Notariusz czeka... ~~przyniósł~~² kontrakt ~~z~~^z dubnem
Młodzieńcy tyłko... a skutk będzie na kudy ~~tyłko~~^{zima} zechcesz -
Zerzeli zaś mi!... Służej mi bodeć jak dreczyl... niech się
Młoda zwiastki między nami...

Leontyna. /: kługuć i rzucić mu się na ryj! /

Każ mi mierz... Mużownik.

Przebrażasz mi? Leontyna.

Zapomni nam. Mużownik.

O! zainna dżewczyńno!... kudyż wesele?...

Za 8 dni! Leontyna.

Mużownik. /: zgradosia! /
Na bomby Saragossy!... niechże się uścisną. /: ścisną ją! /
Wkładaj jabłka warto - niech się to nie rozaja....

Jutro, jutro pójdziemy zroba do ołtarza!...

Spiż draga Leontyno, spiż do twojej matki,

Spiż do twoich raddanych, uścisnąj swe dziatki...

Kochaj kmiotkow jak braci! bo to zaprzyl wielki

To jest piersza powinność enij obywatelki! - -

Tomaszu! hej Tomasz! /: Tomasz wchodzi! /

Nech zająć konie! -

84.
Jedziemy wysiść na wieś!... Ty stoisz gawronie?...

Gomarz.
Stoję panie. - rozmyślam i deliburuję!

Putkownik.
Za drzwi... za drzwi!... bo ptasy!

Gomarz. f. wola się ku drzwiom!

Już się rejestruje!...

Putkownik

Wojnę! kuba! - Matka zebra! f. odchodzi na prawo do
galinietu!

Gomarz. f. postępuje na przód!

To widzę nie chychy!...

Pan Putkownik orzekał dla tej francuskiej!

Chcieliśmy mu się na wieś... wśród burzy i wiatrów!...

f. wola za drzwi!

Hej! Maszynny! zaprzęgaj!... idź do Bonifratrów!

④

Koniec aktu trzeciego. - f. odchodzi!

AKT 4^{ty}

Grat wystawia salon ogrodowy - drzwi uklamne do ogro-
du - po obu stronach po dwa galiniety!

Scena 1^{ga}

Łozojewka. f. sama, wychodzi z drugich
drzwi po prawej stronie: f

Co za noc kurżliwa!... Oho! jestem znów w tym płaciu.
poraz pierwszy od śmierci naszej kochanej matki!... postę-
nowiam unikać tych miejsc... lecz wesele mojej córki zmie-
niło ten zamiar!... Biedna moja Matka!... ile ona
przytem ucierpi!... unika odemnie... zapewne dlatego
alym jej też niewdziata!... Ależ Leontyna!... wolnaż
ona jest uszczelwić mojego brata?... Niestety!... bardzo
walcie!... pierwszego dnia zaraz po przybyciu do tego
płacia wygniosła się odemnie... i obróciła za miesz-
kaniem półkoj... w którym matka moja wydała
ostatnie tchnienie!... nawet modlić mi się przestawała!

Scena 2^{ga}

Łozojewka - Weronika - f. z prawych
drzwi pieranych: f

Łozojewka.

Coż robi Leontyna? czemuż wporanku swego wesela
unika przed matką?...

Weronika.

Gdyż Hanna gazeta jest suknia weselna... własnie postata
mnie do ogrodu po wiezi kwiaty.

Łdziejewska.

To mniucieknie - powieść jej ze matka skrzyżnia pomówie.

Weronika.

Idź Pani... ale... p. kwia głowa i adchodzi do drzazisk drzwi
na prawo!

Siena 3.

Łdziejewska i Malwina. p. w sukni białej przys-
chodzi zagrodu!

Malwina.

Dzien dobry mamo!... Jesteś sama - tem lepiej!...

Łdziejewska. p. tagodnie!

Nie... dobrego - gdzież się tak stugo bawita?

Malwina.

Ach! nie mogłam ani owa tej nocy zamrozić... iakies
myśli... tęsknota!... Owa tego wstalam o wchodzie słońca...
wysztam po cieku z podkoju i udatam się do tej matyż ka-
pliecki wlecie.... gdzie nasza babunia pochowana...
Tam goraco się modlitam za naszego wujaszka... który...

84. O!a nas tyle dobrego wyswiadcyl... oraz prositam Boga aby
związki z Leontyna byl tak niezlincym jak na to zasluguje.

Scena 4ta.

Lej i Tomasz.

Tomasz. [wchodzi srodkiem.]

Mian Nutkownik prosie was moji Danu na miedanie do
pawilonu ogrodowego... wktorym sie rozgospodarowata
sigo przysla.... Urojewska.

Ach!... niepowinna byla tam sie rozgospodarowac....

Tomasz.

F ja tak mowie... O moj Boze! czego zsmu doczekali!
zaraz ten gabinet... gdzie powinna raczej mieszkac!
Przekazuje Malwina. Ktora godna nie naszych i btozost
tawienstwa.

Malwina. [surowo.]

Tomasz!... niwaz sie mi ztego mowie na moja
siostrze!

Urojewska.

Przyjacielu! pamietaj ze Leontyna jest moja
siostra! -

Tomasz.

Do milion bagnetow!... to tez jedyna jest jej zasuga.
Manno Malwino... mam do niej jedna prosbe. -

Malwina.
 Jaki takiego staruszku?...

Gomarz.

Saj mi spanna owa wiadoma kulka łowiana - kłó-
 ra! mi przeszłego roku capnęła!...

Malwina. /:przeziona:/
 O mój Boże! - sta czego? na co?

Gomarz. /:pokazuje na lewo stronę do gabi-
netu:/ Skoro on tytko dziś powrócił od ołtarzew... ja sobie
 te kulke wleb. wpakuje - ja tu więcej zostawać nie mogę
 a iść bez niego także niepotrafia!... /:pocięra try:/ ja nie
 nawidzę ja bardziej... niż Gorylasów Hiszpańskich -
/:odchodzi śródkiem:/

Scena 5ta

Łdziejewska - Malwina - później młody Młotkowski:/

Malwina.

Slyzatas Matko słowa pożyczanego sługi, - choć sobie
 życie oddawać. /:pada na koczko ostaliona:/ O Matko
 moja!

Łdziejewska.

Na miłość Boga - cożko... uspokój się... nie zostajesz
 i jeszcze twoja siostra matka?...

Malwinie. p. uchwyci głowę strony:
 Na bomby Saragossy!... gdzie wrzucić się bawieć?
 Momie jam już śniadanie widnie mojego wesela?
 Gdzie jest moja narzeczona?...

Malwinie. p. ze smutkiem:
 Niestety! sama jej już jeszcze niewiżiłam - Wronika
 poszła i szuka. - Malwinie.

Czy wam się skoło... Malwino!... ty ptaszysz?... na Bomby
 Saragossy!... niepodzielać z mną mojego szereścia?

Malwina. p. przerywanym głosem:
 Mylisz się... wujaszku!... jesteś naszym Sobroczynica-
 a my - podzielaemy radość twoją!...

Malwinie. p. bierze ją za rękę:
 Mówisz to szereze Malwino?... patrz mi w oczy!
 o pójdz do mojego serca!...

Malwina. p. ściska się... ociera try-
 i rękę się na rękę Malwinieka:

Malwinie. p. ściska ją:
 Dobrze! Kochane dziecko!...

Malwina. p. wykręca mu się z ręki:
 Ach! Tak!... ja zupełnie jestem szereśliwa!... p. zastania
 twarz rękami i uśmiecha do galwinetu na prawo:

Muśkawnik. p. niepokojny:/

Nowidz mi pioskę! co się stało Malwinie?... Drzy... płacze...

Drojewska.

Łuprajnie... dziewczyna!... trochę dziś jest sentymentalna...

Scena 6ta

Wszyscy Weronika.

Weronika. p. zagraża:/

Panna Leontyna bardzo przeprasza - że się Państwu
teraz widzieć nie może - jest mocno rozgniewana... wredna
suknia i to strójones... lecz jak tylko skonczy teatralne
mieszka sturje natychmiast.

Drojewska. p. miśknie:/

Dobrze... już dobrze!

Weronika. p. odchodzi:/

Drojewska.

Mój Boże! suknia ja więcej alechdzi niż serce matki.
Bracie!... czekaj tu na swoją narzeczoną. p. odchodzi
środkiem:/

Muśkawnik. p. sam:/

Tak... tak... czuje... że mógłbym sobie co innego wybrać...
Mądre... już zapóźno.

Scena 7ma
Muśkownik - Tomasz -

Tomasz. f. zagrodu:
 Spanie Muśkowniku! niech pełne iak bomba, iżeli
 ten chłystek któregoś widział skradającego się ku rzece,
 Heron, nie jest amantem spanny Maryżanki!...

Coż się znów stało? Muśkownik.
 co nowego?

Tomasz. f. patr. w głąb:
 Niemówiłem?... teraz głowę zchrząkać wyświadc... to coś podej-
 rzanego!... na liście pod Galawera zadrłinał się Muśkowni-
 ku - plankieruziny... postawmy się na piśniętach w tym
 galiniecie!... f. pokazuje na lewo:

Muśkownik.
 Przy cie szatan opętał przeklęty Duchowidzu! przymu-
 szasz mnie gwałtem do postawienia!...

Tomasz. f. ciągnie Muśkownika:
 Lewo zwrot... marsz! f. krzyż. się w galiniecie:

Scena 8ma

Weronika i Edward. f. pokazuje się
 przed Weroniką z prawej strony wglębi - Weronika idzie

za nim i ciażnie go naprzód!

Weronika.

Na miłość Boska... Baronie!

Edward.

Mów ciszej ~~Weroniko~~... albo zginiesz!

Weronika.

To jest brzydko! szkaradnie! Orze cęta... wszyscy są za,
pewne wogrodowym salonie... górgley kto nadziedz... Panie
Baronie będz drzyczata gwałtu....

Edward. / zatyka jej usta jedną ręką, a
w drugą pokazuje dukata: /

Cicho!... ^{Bym dukaciu ciem zapieczętuję ci uszy}
~~oto pierze mu drugą ręką usta.~~

Weronika.

Ach Baronie! / bierze mu drugi dukat: / opan masz
wielką wstążę nademną!...

Edward.

Stuchaj Weroniko!... jesteś powiernicą Leontyny...
oddawałaś mi dotąd wiernie wszystkie raporty -
Czyś nieś z przypadkiem iaki ^{jeś} Numer Losu
loteryjnego - który jej Wujaszek podarował?

Weronika.

O Noż! czemu to pan zamyslał?

Edward. / żywo: /

Powiedz!... jaki numer?

Weronika.

Na pamięć niewiem - ale mam go na papierku zanotowanego. Leż co Pan chcesz wiedzieć? (Manna Kontyna jak uważałam ma nadzieję coś wygrać... bo napisawszy na karteczce Numer... prosiła mego Grenadyera który wczoraj mnie odwiedził aby wziąć go do miasta, i zdał jej natychmiast raport, iż jej fortuna jej postuży. -

Edward. / niecierpliwie: /

Ależ masz notatkę tego numeru?

Weronika.

Go już rozumiem - mam ją w toalecie. - Gdybyś Pan był Łaskaw i pojechał do miasta -

Edward.

Właśnie na to czekam - przynies mi karteczkę - a doświadczyć drugiego dubleta

Weronika.

Biegnie - leć! - / abryga tam gdzie przyszła: /

Edward. f. sam.!

Gdyby tak było jak słyszałem... gdyby to był jej numer?...
wim że jest ^{jemne} zakochana we mnie! To się pokazało przy
odbieraniu chustki! O prawo! ^{Boże!} fudownie!...

Weronika. f. wraca śpiesznie!

Oto jest owa karteczka - ośpieszaj! Pan do miasta...
bo Panna Leontyna jest niespokojna... przechadza się
zniecierpliwioną po sali - i tak wzdycha, że aż wo-
gradzie stychać!...

Edward. f. wpycha jej karteczkę i ucieka!

Bravissimo!... Weronika! ^{obrypię się milionami} ~~to będzie~~ nagradz, jeżeli wryszku
pójdziesz podług moich rydzeń. f. chowa do Kamizelki kar-
teczki! Prowadź mnie do niej! -

Weronika.

Ola Boga! Co pan myśli?... Panna
Leontyna ozy mi wydrapie - a Patko-
wnik gołow mnie zamordować!

Edward.

Za całosc ozy... ja ci zarecam - a pan Pat-
kownik... podziwiam się utraci w krótce
władze nad tobą!

Leontyna / w głębi!

Woronisko!

Woroniska / biegnie ku Leontynie!

Maś tobie!

Senag.

Cyzami i Leontyna.

Leontyna

Woronisko! ułóżam na ciebie.

Edward / biegnie ku niej i mówi z cichą

Leontyno!

Leontyna / przekazuje wykrzyknienie

Ach!

Edward / bierze ją za rękę

Cicho Leontyno! natrąga! posłuchaj mnie!

Woroniska / podchodzi w głębi, przez całą scenę

przechadza się za drzwiami!

Leontyna

Nie Mości Baronie... fałszywość przechodzi
wzrostkie granice! Pan się wzięty dwiedząć mnie
w dniu moich zaślubin? Pan jesteś ty leż
czelny m. . . .

Edward

Leontyno... proszę cię mow rozgromię!
zaklinam cię poróżnij mnie. -

Edward

Odpowiedz mi Pani bez namysłu... gdyż nie
wiele mam czasu... Leontyna. Kochasz ty two-
iego Wuję?

Leontyna

Także Pan masz prawo pytać mnie o to?

Edward / bierze ją gwałtem w objęcia /

Przyśgam ci Leontyno... Kocham cię z całej
duszy;... i gotów jestem poświęcić dla ciebie tyłu-
stopy... majątek... wszystko co mam / no / nawet
życie, czego nie mam.

Leontyna

Edwardzie!

Edward

Odpowiedz mi... Kochasz Dutkównikę?

Leontyna

Ach!... Kocham go jak mego kuzyna... ale...

Edward

Ale nie jak matronka?... nie Leontyno!
znam twoje serce. Takich uczuć nie
~~chowa się dla nikogo!~~ By nie mogłaś go Kochać

Leontyna. przetrzymaj!

Nie... nie Edwardzie... na Boga przysięgam... iako męża
Kocham cię nie mogł... skrutny!... niewdzięczny Edwardzie!
Ja kocham cię jedynie!

Edward. patrzy na nią z zadziwieniem!

Wciąż ołtuda chce niegrozić tego enotliwego męża...
prórego ciem porem nic ciem jest. Bo, że cię.
który miema inny wady przez swoje mierzadnej
w łbie, kroon.
miłosci?... O Leontyno!... na taką miłość on mierz-
stąpił!...

Leontyna.

Niestety! wiem o tem

Edward.

~~Dobrze wie!~~... będzie ^{wie} moja!

Leontyna!

Alles....

Edward.

~~My jesteśmy sta się stworzeni - jedno jest godnem~~
~~nie domoć any ten wieg wieg nie rozumiemy~~
~~Drugiego. Ale tego odważnego wojownika my~~
~~i opowiadamy~~
~~przede twojego jarkma~~ Niegniewaj się Leontyno!
~~je znam twoje błędy... prześcis, Kocham cię jak nala~~
~~malenstwa~~
~~my!~~ Leontyno!... słuchaj mnie - ale proszę... nie zemdlij

96. Zradości... Twój los wygrał 20,000. Złotych. Jesteś
bogata - wybieraj więc - między mną a twoim wujaszkiem.

Leontyna. z radością:

Co? Ja wygrałam 20,000. Złotych? O Boże!... Dziękuje, ma-
ja się odwrócić moje zasługi!...

Edward.

Nie nie spiesz się. - Lulisek ~~czuła~~ będzie oryginalna, ład-
na i ~~droższa~~!... ~~Tysiąc do kochania stworzona~~ - rozważ tylko
a ja ~~wtedy~~ ^{nie} ~~chcę~~ ^{mar} wyprawnie ~~ci~~ ^{i zawiore} zaprowadzę do Holii,
gdzie Kapitan ~~potajemnie~~ natychmiast ^{potajemnie} ~~zawiezie~~
matrimonium!...

Leontyna.

O Boże! coż się ze mną dzieje?... ale jakże się
dowiedział?...

Edward.

Byłem zwaną w kantoze... Dowiedziałem się że
najwznieśli wygrana pała ja na jeden numer
które miał niedawno ^{stwierdza} ~~Wistogródski~~... roz-
te powiedziała mi twoja ~~stwierdza~~ - ale czas upły-
wa, - Leontyno! Słuchaj będzie moja?

98.

Tomasz. p. biegnie naprzód:

Wioat! hurra!... a to mi nie podobna - p. biegnie do Mułkownik - w zapomnieniu choć go usłyszał - lecz się wstrzymuje po zstwierzeniu: Bażnoś - stoj! przebiega Mułkownik - to pochodzi z dobrego serca!... moja ra, doś muszę wydmuchać z siebie, gdyż by mnie zadusiła. p. krzyczy: Mani Łdrożowska! Manno Medwina! przyglądajcie! dobra nowina!... wzięliśmy miś wesele ale na inne kopyto! Siena i j. ta

Gawni - Łdrożowska i Medwina. - p. Heronika

już wprzód się wzięli:

Łdrożowska.

O Boże! coż się stało?... p. spostrzega Edwarda: Łuk Baronii? Jan tu?... Mułkownik.

Siostr!... Leontyna ma cię, proszę o twoje zezwolenie na zwiastki... które jej bardziej do gustu przypadły - uwolę użyję ci mi ta minie do słowa rozpatuję złoto i błogo ław! Łdrożowska.

Co słyszę?... coś to!... przypomniałaś sobie Mułkownikowi, a teraz

79.
kamiesz słowo!...

Leontyna.

Ach droga mammo! to się stało tak nagle... ze...

Edward.

Wzburz ^{pani} na ^{od dawna} ~~na~~ ^{od dawna} mammo!... ja mam prawo ^{od dawna} do
ręki ^{panny} ~~panny~~ Leontyny!... ^{wnie} ~~gdzie~~ ^{wnie} wprzódę przy niej...

p. Stycha i babke (Kozłowska):

Tomasz.

Oho!... pociąg zatracił...

Muldownik.

Wzburz stary towarzyszu broni - to tam nowego?

p. Tomasz adchodzi - za nim wronika:

Malwina. p. zbójczym do Muldownika:

O Boże! ależ tylko mi goście!

Edward.

Waż' spokojna panno Malwino - ja się zabiłem, że
nie udało mi się zająć...

Leontyna. p. uradowana:

Dobrze mówisz Edwardie!... zapewne nowina z Warszawy!

Słona 12ta

Nie sami - Tomasz i Komissant.

Tomasz.
 Panie Pułkowniku... radość! zwycięstwo! Pan
 wygrał 20,000!...
Komisarsant.

Mnie darować... że miesza ich zabawę... chociaż
 przekonany jestem, że podobny wypadek może
 wnetkie drzwi otwierać. Pan Pułkownik wygrał
 najwyższą nagrodę!
Pułkownik.

Mylisz że Pan... już ten bilet nie jest moja własnością...

Leontyna.
 Ach mamo!... ja mam ten bilet!... ja wygrałam
 20,000! - ach! jakże mnie ścisnę!...

Zdrojewska.
 Wiesz czy moje dzieci!...

Maksimow.
 I ja także! całego serca!...

Komisarsant.
 Jako Pułkownik - Pan oddał swój bilet? i ta
 młoda dama jest jego właścicielką!...

Leontyna. / Jakże bilet
 za gorzej! Oto jest dowód! -

Komissant. /: oglada bilet z podziwieniem:
Czy to jest bilet Pani?...

Niezawodnie! Leontyna.

Komissant.
I nie masz Pani innego?

Ni - dla czego? Leontyna. /: zmieszana:

Komissant.
Możno Pani zataić... ten bilet mi nie wygląda - /: do-
kupwa listy z pugilaresu i oddaje ja. Mułownikowi:

Proszę - najwzajemna wygrana padła na N°mer 9999.

Leontyna /: osłupiała:
To niepodobna... Edwardzie!

Edward.
Jakto niepodobna? ... 9.999... i jest Pani numerem!

Komissant.
Przeciw!... Pani N°mer jest 6.666..

Leontyna. /: strwożona do Edwarda:
Ktoś Pani powiedział że.....

Edward. /: bolywa z pomieszaniem karki
z kamizelki: /: z pokojówką Weroniką... Pani jej
pan

~~sama~~ napisała ten numer - f. pokazuj! 9, 999. -

Leontyna. f. przewraca kartke:

Gdzie tam... tu stoi wyraźnie 6, 666... a Boże! ona przewróciła wzięta kartka do ręki - i przewrotnie przeczytała. Ła f. odwraca kartke: Tym sposobem naturalnie jest 9, 999. - (Wspomnieć zapomniałam punktu położyci...)

Edward. f. wypiera jej kartke z ręki:
To szkodnie!... proze... ^{co to za omówienie} ~~czego~~ ^{pisownia} narobiła;
brak punktu jest użyciem... narobi wiele braku....

Komisant.

Alu wreszcie ręką jest wygrywający numer?... Wszak
Pan Pułkownik wzięł dwa losy?...

Pułkownik. f. zadrzeć:

Malwino!... Ty masz ten Numer!...

Malwina. f. ztrwożona:

Ja? o mój Boże!... ja sama nie wiem i tak był numer... i gdzie go podziela?...

Pułkownik.

Widz Malwino!... 20,000. - to niebogatela!

Malkoina. p. przypomina sobie:

Garaz... garaz... Aha!... p. adbiega na prawo:

Pułkownik. p. do Komisarza:

Kto bąd' wygrał naszej familii... zawsześmy
Pannu obowiązani za jego fadyge - Tomasz! zaprowadź
tego Pannu do ~~grodzkiej~~ sali - iu zaraz bede Pannu
skryt. - Tomasz. p. do Komisarza:

Proszę zroba... ja Pannu pierwszy usluž... wraknie
sie dopieka proie na roinie!... po trzy milowej prze-
jardie... warto sie troche posilie... znajdziemy
co i na odwiezienie gardla. p. odchodzi z Komisarzem:

Scena iz 3ta.

Pułkownik - Drojewska - Leontyna - Edward.

Drojewska.

Uspokój sie Leontyno!... ta strata wynagrodzi ci -
p. spogląda na Pułkownika: Skokrotnie ten!... który
ma za chlube ostadza nasze cierpienia. -

Leontyna.

O malko moja!... ty niewiesz o więzieniu....

Drojewska.

Coż takiego?

Edward. /: patętyznie:/

Że ten ciós... zgromił razem dwa serca oła niebie
przeznaczone. Manna Leontyna wie dobrze że for
tuna oddawna nieprzyja Baroniowi Doranichemu!
eata nadzieja była w wygraney... los zażartował nas
obojga. - /: zata mi je kę:/ a ja tuho nieprzeżyję utra
ty Leontyny... przecież... przecież... muszę się zmię na
wielki rozłaczę. - Leontyna.

Jako Edwardzie!... ty chcesz mnie opuścić?...
Edward. /: wzdycha moćno -

za kę Leontynę prowadzi ja na przód sieay:/
Leontyno!... jedno słowo!... /: zęcha:/ Ty przegratas
przed chwila na Loteryj - ja przegrałem wnoćy
w faraona... Mima pieniędzy?... niestety!... miłość
niemieję... serce umiera... Aż men gasi pochudnia...
Amor zępił Arzate miłości i ułatuje wniebo... a ja...
do Warszawy - /: klania się wrzyskiem i chęć odejść -
Leontyna pada bez sił na krzesło:/
- Mułdownik. /: zatrzymuje go:/

Proszę zebrać Mosci Panie, ... tak się uszczęśliwił
młodziak ziołka tej panownej niewiasty i sier-
żenica Pułkownika Wistogrodzkiego!...

Edward.

Jako? Pan mnie zatrzymujesz? ... Dobrze... Trzymaj
mnie mocno - ^{bo} rozpaczy głowem sobie wleb
wypalić. -

Scena 14ta.

Tu sami - Tomasz - później Malwina. -

Tomasz wpada!

Manie Pułkownika!... niechże Pan odprawi tego
Loleryjnego nowicjusza nowiniarza bo nam wysy-
ła poziada - jak widać potknął wspaniałe minuty całe proste.
tylko ogon zostawił - a teraz się bierze do piletcia....

Pułkownik.

Dobrego Apetytu...

Malwina. wpada!

Oto jest! oto jest! Nr. 9, 999... a więc ja wygrałam!
Do Pułkownika! Nieprawdaż Wujaszku - że to jest
moja własność? - Ty mi ją oddajesz?

Putkownik.

Twoja własność Malwinda - bez żadnej wątpliwości.

Malwina.

Jak mogę z nią zrobić co mi się podoba?

Putkownik.

To się rozumie!...

Malwina.

Matko! tobie ustępuje potowa wygranej - podziś się z Leontyna - będzie to jej posagiem!

Leontyna. / biegnie do niej: /

O kuba siostró!

Putkownik. / n.s. /

To to za dobre serce!

Łęczyńska. / rzuca Malwinie: /

Wychane dzieci!...

Łęczyński. / n.s. /

Dobra sihora! ale głupia że się dzieli z tą francuzką!

Edward. / do Malwiny: /

Och pani
Pielna Dama! Ty mi powracasz w potowie utracone
go ducha!

Leontyna.

O! siostró! tym czynem i mnie przywracasz utracone
go ducha!

Edward. / zstępuje: /

Ach Leontyna! prpada jej do nóg / teraz... teraz... Stymen
znowu zapalał pochodnię!... Amor na nowo ostrzy swa kosa
... zlatuje znieba... a ja nie pojedę do Warszawy!

Leontyna.
Mościu Baronie! pytam stęgo lekkomyślna... wierzę
tam w jego miłość... jedna chwila jest dostateczna do na-
prawienia błędw. Pytam płocha... wszystko to winnam
wypowiemu parętkiemu, lecz nikt mnie nie nauczy
tylę nierozsadna, alęym poświęcała serce moja i życie
całe, takiemu jak Pan rozpuściłnikowi... ty mnie
wysmiewał przez czas długi... ja w jednej chwili
ci wszystko tobie nagradzam - gdęś bądź przedona-
nym je ptei nasza, jest stała, światowierna, lecz nig-
dy nie znosi pogardy!...

Edward.
Co słysz? moralę?... Ala bonheur! przypnaje jes
nam nigdy tak gryzinalna, nędyta św. Trójcy
świata mięty... na honor to
oryginal 19^{ty} wiek! Co do mnie... jestem zawsty-
żony Sans amour, sans fortune. - Adieu moi
zgnębony, zgnęchany Be diu wrowi

~~Przepraszam!~~ Pułkowniku! przynajmniej odeślij mnie
do Warszawy - bo mój koni dla miłości Leontyny pewno
już ducha wyzionął. - Spuszczam się na groźność
starego polskiego walecznego gospodarza, - temczasem
wreszcie ochłodzi moje zapęty miłosne - Do widze-
nia. - Podchodzi:

Podajes' ułona! Tomasz. p. m. s.!
A mój dukat? Siema 15 zł. 1. Duk. at: zarai
niemam drobnych

Bez Edwarda.

Łojasiewska.

Dotąd niepoznaję.....

Leontyna.

Ja zaraz wszystko wyjaśnię - p. do Pułkownika:
Nazywałeś mnie Wujaszku ptocha .... Malwina
sąsiadka - Malwina trzy ujęta z mojej przy-
ciąg - przecież jestem sprawiedliwa - wiem co ko-
mu należy - a na przykład... p. prowadzi Malwinę do
Wuja: Malwino! rzuci się w objęcia swojego mat-
czonka! ..

Malwina. p: zmierzana:

Siostr! tyś bez zmysłu!...

Zdrojewska!

Nowy dowód lekomyślności ....

Mulakownik.

Leonty no!

Tomasz

Gym razem zgoda z Panna Maryżanka!... Mulakowniku!... wiem że ci serce puka!... Panno Malwino .... proszę się nie zapierać, bo na liście pod Tawera przysięgam....

Mulakownik. p: do Zdrojewskiej!

Siostr!... więc to ma być owo serce. Ktośś słownie kształciła ....

Zdrojewska.

Bracie! Ja nieśmiem!...

Mulakownik.

Na komby Saragossy!... p: do Malwiny! Chcesz być moja?...

Tomasz.

Chcę chce... iakem Tomasz Rybicki!...

Matwiej / Mużownik. / przećiska do serca
 / szepie nam Boże! Leontyna! ... pamiętaj
zim i nie stamaj słowa!

Leontyna.
 / Przećnie tylko waszej

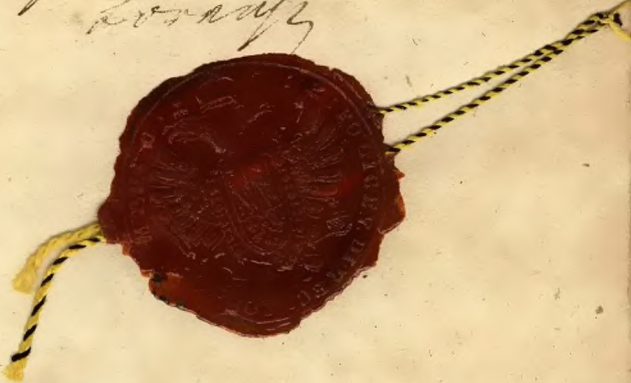
BIBLIOTEKA TEATRALNA

Własność Gminy m. Lwowa.

Mużownik.
 / Tej i nie odmawiamy ... zmien' twój umysł płochy,
Nie pogardzaj ciomkami - rzuci' Maryżkie pocihy;
Za te cnoty, nagroda nigdy nie ominié ...
A Bóg nam ią przeznaczył - wrodzinnej Krainie!

Koniec.

Przemysławski
Lemberg d. 14 Sept 843
Lwów

113

